

TYSKLAND

A golden statue of a bearded king, likely Otto I, wearing a crown with a cross. The statue is set against a background that transitions from red at the top to orange at the bottom. The word "TYSKLAND" is written in large, bold, yellow letters at the top.

og Det
HELLIGE
ROMERRIKET

TYSKLAND

og Det

HELLIGE

ROMERRIKET

Det er mange som er klar over grusomhetene som ble begått av Tyskland i annen verdenskrig, men som ville betrakte dem som gammel historie. Disse menneskene er fullstendig uvitende om den arven som Hitler gjorde bruk av, da han skapte den nazistiske krigsmaskinen sin. Han var bare den siste oppstandelsen av et krigs-skapende rike med en lang og blodig historie. Visste du at Bibelen profeterte om regimet hans—så vel som om den fryktelige fremkomsten av en siste oppstandelse i våre dager?

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis opplysningstjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt
av Philadelphia Church of God.

Kapitlene 1, 2 og 3 av Stephen Flurry
Kapittel 4 av Gerald Flurry
Kapittel 5 av Gerald Flurry og J. Tim Thompson

© 2012 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt
Trykket i De forente stater.

Hvis ikke noe annet er nevnt, er
Bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

På forsiden:

Karl den store (Joel Hilliker/Corbis).

Image credits:

pp. 1, 2, 11, 21, 25, 31: Trumpet photos;
pp. 3, 22, 29: Illustrated London News;
p. 5: BethAnn Patten;
p. 6: Hidajet Delic/AP-Wideworld;
p. 8: Adam Woolfit/Corbis; p. 15: David Lees/Corbis;
p. 9: Gustav Doré/Harbour Press, Ltd.
955 Massachusetts Ave. Cambridge, MA 02139;
p. 17: Hulton Getty (Otto the Great, Henry IV);
pp. 17, 18, 19: Trumpet illustrations;
p. 26: Kunsthistorisches Museum;
p. 32: Corbis/Bettman.

Gjenoppstandelsen av Nazi Tyskland

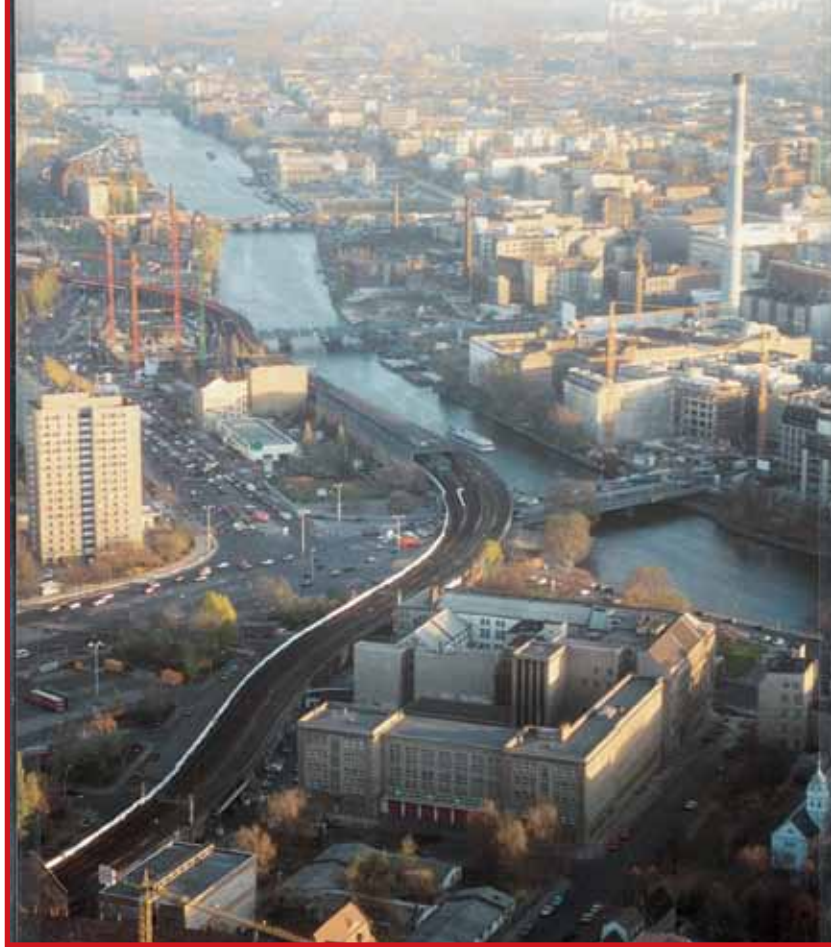
HVORDAN KUNNE RYSTENDE
onder og det budskapet
med hat som ble inspi-
rert av Adolf Hitler og
nazi-regimet under annen verdens-
krig, noensinne dukke opp igjen i
denne sofistikerte tidsalderen?
Verdenshistorien og Bibelprofetier
skulle treffe oss som et lynnedslag,
med det riktige svaret på det spørs-
målet! Men menneskene har ikke
lært lekse si av historien og hånler av
Bibel profeti.

Likevel åpenbarer historie og profe-
tier hvor nåtidens gjenoppstandelse av
Tyskland leder, til et åpent sinn. Ånden
og budskapet til Hitler døde ikke da
krigen sluttet. Det lever videre. Og
snart vil dets uhyggelige hode dukke
opp igjen og dytte denne verden inn i
en siste fullstendig kamp før Kristus
vender tilbake (Matteus 24:21-22).

I 1941, før krigen endte, skrev den
tyske forfatteren Emil Ludwig en bok
med tittelen: *The Germans, Double
History of a Nation*. Ludwig var ikke
det minste grann overasket over å
finne at Tyskland ledet nasjoner inn i
en annen verdensomfattende konfla-
grasjon. På side 484 skrev han: «En
nasjon som i et tusen år har båret uan-
sett hva for slags myndighet som ble
pålagt den, som aldri kjempet frivillig
for sin frihet, som raskt søkte veien sin
tilbake under åket, når den oppnådde
frihet mot sin vilje—verden bør forstå
at denne tyske nasjonen som helhet
betraktet, ikke viser noen tilbøyelighet

Før og etter

*Etter at de hadde lidd et av de verste
nederlagene noensinne, blomstret
Tyskland opp igjen nesten over natta.
Høyre: Sentrum av Berlin.*

til å forandre seg. Den første feilen som vi falt for, da vi etter [første] verdenskrig trodde at det var mulig med et nytt Tyskland—var at den først feilen ville beskytte oss mot en andre.»

Vi skulle ha lært lekse fra første verdenskrig—den krigen som man regnet med ville gjøre slutt på alle kriger. Men vi gjorde ikke det. Folk unngikk Winston Churchill i åra som gikk forut for annen verdenskrig, og kalte ham til og med for en krigsstifter. Likevel, akkurat som Churchill forutsa, satte nazi-krigsmaskinen seg fore å styre verden og ødelegge alt som tilfeldigvis befant seg i dens vei. Hvis det ikke hadde vært for Churchills urokkelige ledelse, ville tyskerne ha realisert målet sitt.

Lærte endelig tyskerne og resten av menneskeheten denne lekse?

Miraklet i 1950åra

Herbert Armstrong beskrev Tysklands overveldende ødeleggelse i 1944 og 1945 som «en av de verste nederlag» som noensinne har blitt tildelt en nasjon. «På slutten av annen verdenskrig,» skrev han, «var alle byer i Tyskland med en befolkning på over 50 000, tilbake i en haug av ruiner, og også en hel del mindre byer. Hvert fjerde hus i hele Tyskland var knust. De fleste av byene var 80 prosent ødelagt. Cologne og Essen var 90 prosent ødelagt. Av 29 bruer som strakte seg over Rhinen, ble alle ødelagt. Synet av ødeleggelsene over hele nasjonen var absolutt ubeskrivelig. Hundretusenvis av mennesker som hadde blitt HJEMløse, slepte de slitne føttene sine etter seg langs tilstoppede og stappfulle motorveiers sinkede trafikk, andre tusener trampet gjennom åkrer og sov i grøfter. Tyskerne var slått. Krig, denne gangen, straffet deres eget Fedreland» (*Plain Truth*, august 1959).

Vestlige ledere fra begge sider av Atlanterhavet forsikret folkene våre om at et demoralisert Tyskland aldri ville reise seg og gå til angrep igjen. I et signert dokument om amerikansk-britisk politikk for Tyskland i februar 1945, sa Franklin Roosevelt og Winston Churchill: «Det er vår urokkelige hensikt å UTSLETTE tysk militarisme og nazisme og SIKRE OSS at Tyskland ALDRI IGJEN vil bli i stand til å forstyrre freden i verden. Vi er fast bestemt på å avvæpne og oppløse alle de tyske bevæpnede styrkene, og en gang FOR ALLE bryte opp den tyske generalstaben som gjentatte ganger har klekket ut gjenoppstandelsen av tysk militarisme; fjerne og ødelegge alt tysk militærutstyr; eliminere eller kontrollere all tysk industri som kunne bli brukt til militærproduksjon. ... Det er ikke vår hensikt å ødelegge det tyske folk, men BARE NÅR NAZISME OG MILITARISME HAR BLITT UTRYDDET vil det være håp om et anstendig liv for tyskere, og en plass for dem i fellesskapet til nasjoner.»

Men mens Washington og London lovt at Tyskland aldri igjen ville bli i stand til å angripe, forkynte Herbert Armstrong til hele verden at Tyskland ville reise seg igjen.

Legg merke til hva han sa i en rapport som han ga fra De forente nasjoner 9de mai 1945: «Krigen er over i Europa—eller er den? Vi trenger å våkne opp og innse at akkurat nå er det farligste øyeblikket i De forente staters nasjonalhistorie, i stedet for å anta at vi nå har fred!

«Mennesker planlegger her å bevare verdensfreden. Det de fleste ikke vet er at tyskerne har *sine* planer om å vinne KAMPEN om fred. Ja, jeg sier KAMPEN om fred. Det er den

slags kamp vi amerikanere ikke kjenner til. Vi kjenner bare til *en* slags krig. Vi har aldri tapt en krig—det betyr en militær krig; men vi har aldri VUNNET en konferanse, der ledere av andre nasjoner er smartere enn oss i KAMPEN om fred.

«Vi forstår oss ikke på tysk *grundighet*. Helt fra begynnelsen av annen verdenskrig, har de overveid muligheten av å tape denne andre omgangen, slik de gjorde med den første—og de har *planlagt* nøye og omhyggelig, i et slikt tilfelle, en *tredje* runde—tredje verdenskrig! Hitler har tapt. Denne runden med krig i Europa er over. Og nazistene har nå gått UNDERGRUNN. I Frankrike og Norge lærte de hvor effektivt en organisert UNDERGRUNNSBEVEGELSE kan vanskeliggjøre okkupasjon og kontroll over et land. Paris ble frigjort av fransk UNDERGRUNNSBEVEGELSE—og allierte hærer. Nå er en nazistisk undergrunn omhyggelig planlagt. De planlegger å KOMME TILBAKE og å vinne på det tredje forsøket» (*Autobiography of Herbert W. Armstrong*, Bind 2). Han sa det i 1945! Men det var veldig få som trodde herr Armstrong. Det er mange, til og med i dag, som latterliggjør uttalelsene hans.

Brian Connell skrev *Watcher on Rhine* i 1957 for å rapportere om det nye Tyskland, bare 12 år etter krigen. «Du må se hardt etter i Tyskland i dag,» begynte han boka si, «for synlige rester etter nederlaget. Du må se ennå hardere etter hvis du husker kataleptis med fullstendig overgivelse for bare et dusin år siden.»

En annen historiker beskrev Tysklands forbløffende gjenopprettelse etter annen verdenskrig som «mirakelet» i 50åra. Herr Armstrong, som besøkte Tyskland i 1954 og 1956, opplevde den mirakuløse helomvendingen førstehands.

Da Vesten (ledet av De forente stater) begynte å gjenoppbygge Tyskland, sa til og med Konrad Adenauer, den tyske lederen etter annen verdenskrig, at det var «å ta en kalkulert risiko.» Han kjente sitt eget folk. Han visste at nazismen ikke var død. Den ble aldri utslettet; den bare gikk undergrunn.

Nazismen døde ikke

I boka si, summerte Brian Connell opp den latterlige situasjonen som utviklet seg etter annen verdenskrig. Våren 1947 skrev han om det: «Det omstridte problemet med denazifisering, som hadde blitt håndtert opp til den tida av de allierte myndighetene, ble overrakt til tyskerne.» *Bare to år etter nederlaget sitt*, BLE TYSKERNE FAKTISK BEDT OM Å DENAZIFISERE SEG SELV!

Senere, da han bruker Bavaria som bare et eksempel, kalte Connell det tyske forsøket på denazifisering for en farse, og sa: «Bavarias administrasjon er i stor utstrekning i hendene på disse som kontrollerte den under Hitler.» Connells undersøkelse dokumenterte påstanden. «Statistikker viser at 20 682 av de 49 445 statstjenestemenn tilhørte Nazi partiet eller de som var knyttet til det. Totalt 14 443 av disse ble

«Det er vår urokkelige hensikt å utslette tysk militarisme og nazisme og sikre oss at Tyskland aldri igjen vil være i stand til å forstyrre freden i verden.»

Winston Churchill, i et signert dokument med Franklin Roosevelt i februar 1945..

avskjediget og senere satt inn igjen i tjeneste. Nesten alle de 11 000 lærerne som ble fjernet av politiske grunner, har blitt utnevnt på nytt og representerer grovt 60 prosent av lærerstaben som var ansatt av Utdanningsdepartementet. Seksti prosent av 15 000 ansatte i Finansdepartementet er tidligere nazister, og 81 prosent av de 924 dommerne, magistratene og anklagerne i Justisdepartementet.»

For å gjøre ting verre, bare *fire* år etter at de allierte ga prosessen med denazifisering over til tyskerne: «erklærte den tyske regjeringa offisielt at denazifiseringen hadde blitt avsluttet» (sammesteds). Så mye for å rense *seg selv* fra nazi-viruset!

Den alminnelige opinionen etter krigen indikerte at nazismen fortsatt var i full styrke. Roger Eatwell viste til disse avslørende meningsmålingene i boka: *Fascism*: «Selv om bare 10-15 prosent av befolkningen ble klassifisert som nazister som tilhørte den harde kjerne, fant forskerne ut at det var en sterk, dvelende følelse av rasisme. I 1946 mente 48 prosent av tyskerne at noen raser var bedre egnet til å styre enn andre; og ennå mer bemerkelsesverdig i 1949, 59 prosent var villige til å si at nazismen var en god ide, som ble dårlig utført ... Det var få som erklærte at de hadde vært motstandere av regimet.»

Flere andre historiske dokumenter som har blitt frigitt i senere år, øker Connells bevis om at Tyskland mislykkedes med å denazifisere seg selv. I 1991 utga Mark Aarons og John Loftus en bok med tittelen *Unholy Trinity*, som fortalte historien om hvordan Vatikan-sponset undergrunn-nettverk illegalt smuglet nazi-ledere ut av landet etter krigen. Aarons og Loftus baserte funnene sine på nylig frigitte etterretningsdokumenter fra U.S. som hadde vært klassifisert, i nesten 50 år.

I 1996 ble et annet sjokkerende dokument frigitt til allmenheten. Det avslørte at da nazi-lederne innså at de tapte krigen i 1944, møtte de med tyske topp industriledere for å søke finansiering for undergrunn-nazi-partiet «så et sterkt tysk imperium kan bli skapt etter nederlaget.» Dette etterretningsdokumentet, som skulle ha sendt sjokkbølger gjennom enhver reportasjeavdeling i verden, fikk bare en sparsom dekning.

Og i 1997, åpenbarte Martin Lee, i den fascinerende boka *The Beast Reawakens*, at «det aldri virkelig har vært en ren løsrivelse fra nazistfortida, gitt at den opprinnelige ledelsen av det Vest Tyske Bundeswehr ble rekruttert direkte fra det øverste nivået av Hitlers hær. (Bare 3 av 217 Bundeswehr generaler i 1976 var ikke veteraner fra Det tredje riket, og 37 militærbaser i republikken Bonn ble navngitt etter soldater som hadde fått sitt renommé i løpet av Hitler åra.)»

Fra disse dokumenterte fakta og fra det vi ser i Tyskland i dag, er det to altoverveiende temaer som vi bør la synke inn i sinnet. For det første, den nesten over natt forandringa av Tyskland fra en krigsherjet nasjon som siktet seg gjennom knuste murer og støv, til en av de mest dominerende og mektigste nasjonene i verden, var ingenting mindre enn mirakuløst!

For det andre, og like mirakuløst, var den relative lettheten som prominente nazi-ledere enten ble ledet i trygghet gjennom enorme undergrunn-nettverk, eller fikk adgang til de samme posisjonene som de hadde under Hitlers regime!

Muren faller

Helt siden kommunistenes strupetak på Øst-Europa løsnet, og deretter til slutt lot det gå i løpet av slutten av 80åra til begynnelsen av 90åra, har fascistene ropt høylytt om å fylle maktvakuumet. Det er ingenting som påskyndet denne maktforskyvninga mer enn da Berlin Muren falt 9de november, 1989, nøyaktig 66 år etter at Hitler ble arrestert for det berømte øl hall putsch. Nesten over natta var den nynazistiske oppvekkelsen underveis i Fedrelandet. De hadde oppholdt seg undergrunn lenge nok. *The Beast Reawakens* åpenbarer, som tittelen klart antyder, de lumske detaljene om denne illevarslende gjenopplivinga.

Kronologien i hendelsene, sammen med noen alarmerende statistikker etter at muren falt i november 1989,

skulle tjene som advarsel nok om at nazi Tyskland kommer stormende tilbake, og med en hevsn.

Fra 1990 til 1991 hoppet tallet på organiserte høyreving ekstremister fra 32 000 til 40 000. Ikke overraskende økte antallet av voldelige rasistiske hendelser i 1991. Det var 1483 av disse voldelige hendelsene registrert det året—10 ganger så mange som i 1990. Ennå mer skremmende er de statistiske undersøkelsene som indikerer at 50 til 60 prosent av politiet, sympatiserer med nazi saken i noen områder! For å hindre rasistisk hat kriminalitet, var håndhevinga av loven i noen områder, i beste fall halvhjertet.

Tyske embetsmenn innrømmet at de hadde undervurdert nazist bevegelsen alvorlig.

Situasjonen forverret seg i 1992, da det ble estimert at antallet av organiserte høyreving ekstremister oversteg 65 000. Det var mer enn 2100 voldelige rasistiske hendelser der 17 mennesker ble drept. Eksplosjoner og brannbomber var 33 prosent flere enn i 1991. På dette tidspunktet begynte observatører utenfor Tyskland å ta notis av det. «Situasjonen hadde forverret seg så mye til det punktet,» skrev Martin Lee, «at for første gang siden annen verdenskrig, begynte immigranter å flykte fra Tyskland til andre forhåpentligvis trygge havner i andre land» (sammesteds).

En særskilte skremmende hendelse skjedde i 1992 i den lille baltiske havnebyen Rostock, lokalisert rundt 100 miles nord for Berlin. «I en scene som minnet sterkt om 1930åra, brølte tusenvis av lokale beboere bifallende mens en vrimmel av nynazister angrep et flyktningesenter for romanske sigøynere (sammesteds). Nazistene endte opp med å svi av det tilfluktstedet og et annet nærliggende herberge, mens det lokale politiet forholdt seg passive og holdt vakt. En embetsmann innrømmet senere at: «Politiet hadde en avtale med bøllene om ikke å gripe inn.»

Enda mere forstyrrende var innrømmelsen fra regjeringsmyndigheter i staten Mecklenburg, at de var klar over nynazistenes planer om å «rense opp» Rostock før brenningene skjedde. Men fordi de hadde «mangel på arbeidskraft,» var de ikke i stand til å sende tungt bevæpnet opprørspoliti. De var imidlertid i stand til det, to dager senere, da mer enn 1000 personer, mange av dem immigranter, møtte fram for å protestere mot nazistangrepene.

Likevel skjedde den mest sjokkerende hendelsen etter de ukelange fiendtlighetene, mot slutten, da «de tyske myndighetene ga etter for den nynazistiske mobben ved å beordre alle flyktninger ut av Rostock. Heretter ville denne økonomisk kriserammede byen med 250 000 innbyggere bli fri for utlendinger, akkurat som Hoyerswerda og flere andre etnisk rensede redutter i Fedrelandet. Deretter kom en offisiell melding om at nærmere 100 000 sigøynere snart ville bli deportert til Romania og andre deler av Øst-Europa» (sammesteds).

Etter et valg om å flytte den tyske hovedstaden fra Bonn til Berlin, begynte mannskaper å restaurere Adolf Hitlers hatets arnested, Reichstag.

Mens de håpet på å slukke ut de heftige rasistiske spenningene, bare kastet myndighetenes avgjørelse om å deportere immigrantene, mer olje på flammene. Oppflammet av seieren sin i Rostock, spredte en ny bølge av nynazistisk vold og angrep på utlendinger seg til 100 forskjellige byer over de neste to ukene. Mens tyske aviser slo stort opp alarmerende overskrifter på tvers av nasjonen, spurte noen observatører seg: «KUNNE DET SKJE IGJEN?»

Kansler Helmut Kohls administrasjon, etter å ha somlet i månedvis, viste seg til slutt å ta hardere fatt på høyreving ekstremisme på begynnelsen av 1993, da den erklærte visse grupper for ulovlig. Men det beløp seg bare til litt mer enn en smekk over fingrene.

Akkurat det året, den 27de mai, ga Bundestag etter for videre krav fra nynazistene når den vedtok asylretten, som setter bestemte restriksjoner for immigranter som søker om asyl i Tyskland. De forente nasjoner og forskjellige menneskerettighetsgrupper rettet heftige anklager mot loven.

Aksjoner fra myndighetene, som den ovenfor, bekrefter det som mange utenforstående allerede hadde en mistanke om: at innflytelsen av høyreving ekstremisme hadde trengt inn, til og med i moderate politiske partier som Kohls Sosial demokratene.

Noe mørkt og illevarslende var under oppseiling i Fedrelandet. Bølgen med nynazistisk vold i 1991 og 1992 skremte tyske immigranter og gjorde verden oppmerksomme på faktumet at nazismen ikke var død, i det minste ikke innen høyreving sirkler. Men det var rykter om svært alvorligere ting som utfoldet seg i de høyeste nivåene av den tyske regjeringa.

Grove fascistiske påminnelser

I begynnelsen av 1990åra, begynte høyreving partier som Republikaneren og Den tyske folkeunionen, å kunne glede seg over større suksess ved valgurnene. Meningsmålinger på den tida forklarte hvorfor. I 1990, bare måneder etter at muren falt, åpenbarte en statistisk undersøkelse at mer enn en tredjedel av tyskerne fra øst og vest følte at de «ikke trengte å skamme seg over arven med tysk fascisme.»

I 1991, foretok det tyske nyhetsbladet *Der Spiegel* en leserundersøkelse, og fant at 62 prosent følte at det var bedre ikke «å snakke så mye om forfølgelsen av jødene.» Det følgende året, var 36 prosent spurte i tyske statistiske undersøkelser enige om at «jøder har for mye innflytelse i verden.» En annen statistisk undersøkelse fant at en fjerdedel av tyske skolebarn følte at historiene om jødisk ragnarokk var «veldig overdrevet.»

Ikke overraskende fant høyrevinger det lettere å tiltrekke seg større tilhørerskarer. Det er ingen tvil om at disse tilkjennegivelsene i opinionsundersøkelsene, hadde en virkning på Sosial demokratene. I juni 1991, stemte Bundestag for å flytte hovedstaden sin fra Bonn og tilbake til keiserbyen Berlin, hovedkvarteret til Det andre og tredje riket. Riksdagen, Adolf Hitlers *sete av hat*, ble fullstendig restaurert i forventning om flyttingen.

To måneder senere, den 17de august, ble levningene av Fredrik den store begravd i Sans Souci palasset i det som pleide å være Øst-Tyskland. Fredrik styrte Det prøyssiske riket fra 1740 til 1786. Beskyttet i Vest-Tyskland til muren kom ned, ble Fredriks bein begravd på sitt opprinnelige hvilested på utsiden av Potsdam. Kansler Kohl, sammen

med 200 andre rangspersoner og 80 000 andre, kom for å vise sin respekt. Begivenheten ble kringkastet direkte på tysk fjernsyn. «Noen følte at denne offentlige godkjente fremvisningen av nekrolatri [dyrking av de døde] ville sende et galt bilde til nynazister og andre høyreving ekstremister. Innen disse sirklene var keiser Fredrik æret som en kultfigur, på grunn av de krigerske utførelsene sine. Han invaderte ofte fremmede land, og skrøt av å ha langet i seg det polske Schlesia «som en artisjokk» (Lee, op. Cit.).

Hitler sto med foten på Fredriks grav i 1933 for å erklære STARTEN PÅ DET TREDJE RIKET!

På en tid da Tyskland opplevde det verste utbruddet av nazistvold siden annen verdenskrig, syntes Kohl regjeringa seg å være mer enn villige til å flamme opp høyreving ekstremisme!

I desember det samme året, besluttet Tyskland å anerkjenne de jugoslaviske løsrivelsesrepublikkene Slovenia og Kroatia til tross for sterk opposisjon fra Den europeiske unionen, De forente stater og De forente nasjoner, og til tross for den kjensgjerningen at bevegelsen vekket til live igjen usmakelige minner om Tysklands fascistiske fortid.

EU anerkjente til slutt de to statene en måned senere. UN også bakket ut fra en direkte konfrontasjon med Kohl. Og U.S., som først bebreidet tyskerne for å provosere Balkankrisa ved å anerkjenne de to utbryterstatene, vippet over til å støtte Tysklands avgjørelse! (Skriv etter det gratis heftet vårt *Dyret reiser seg* for mer informasjon.)

Det syntes som om ingen var interesserte i å møte tyskerne front mot front. Det gir deg en ide om hvor raskt etter Berlin muren falt, bare to år, at Tyskland steg opp til verdensdominans—marsjerende etter sin egen tromme, uten å bry seg stort om verdensopinionen.

Jugoslavia hadde eksistert som et samlet land siden 1919, med unntagelse av et særskilt dødelig avbrudd: da Hitler gjorde Kroatia til sin egen marionettstat under annen verdenskrig. Mer enn 700 000 serbere ble slaktet av kroater i løpet av krigen,

Tilbake i kamp
Volker Rühe
inspiserer tyske
tropper stasjonert
i Sarajevo

SKITTENTØY I DEN TYSKE HÆREN

Nynazistisk—beslektede hendelser har økt så mye i de siste åra i Tyskland at de fleste forbrytelsene ikke lenger berettiger mye pressedekning i Faderlandet. Det synes som om historier om rasehat nå er gammelt nytt. Lik «myk»-pornografi, våget språk eller umotivert vold, jo mer vi er omgitt av det, det mindre sjokkerer det oss—det er, med mindre noe svært verre griper oppmerksomheten vår. Hva vil det ta for denne verden, særlig de nasjonene som nesten overga seg til det nazistiske regimet i annen verdenskrig, for å våkne opp til det fryktelige konseptet med rasehat som oppildnes i Midt Europa?

Nazismen døde ikke da Hitlers styrker ble knust—den gikk bare i undergrunn. En mengde undersøkelser, voldelige hendelser, og til og med tysk regjeringsspolitikk bekrefter det.

Da Berlin muren falt i 1989, kunne ikke signalet til fascistene i undergrunn vært klarere. Det var tida for å dukke opp igjen. I begynnelsen var hat kriminaliteten sporadisk og ikke i forbindelse med hverandre. Men hver «suksess» omvendte flere tilhengere til høyreving doktrinene. Snart åpenbarte statistiske undersøkelser at mange tyske borgere til og med sympatiserte med visse nazistiske synspunkt. I 1997 viste faktisk en europeisk statistisk undersøkelse at 34 prosent av tyskerne betrakter seg som «temmelig rasistiske» eller «veldig rasistiske.»

I senere år har langt-høyre synspunkt brøytet sin vei inn i de øverste nivåene i den tyske regjeringa. En annen sektor innen

det tyske myndighetsområdet har også blitt plettet av nazistisk innflytelse—*Bundeswehr*, eller den tyske hæren.

Fascistiske minner på Balkan

I desember 1991, bare to år etter at Berlin muren kollapset, erklærte Tyskland ubøyeelig full støtte for løsrivelsen av Slovenia og Kroatia fra republikken Jugoslavia, med fullstendig forakt overfor en sterk verdensopinion og for skjebnen til serberne. Deretter brøt det ut en voldelig sivil krig i Jugoslavia.

Krigen i Jugoslavia signaliserte en ny æra for den tyske hæren, som hadde vært slumrende siden annen verdenskrig. Mellom 1992 og 1994, eksporterte tyskerne militær våpen og materiell til Kroatia av en verdi til mer enn \$320 millioner. I 1995 sa Tyskland seg enige i å sende militære transportfly, medisinsk personell, og annen støtte til kampsonen på Balkan. På den tida ville de imidlertid ikke sende bakkestyrker. «Dette ville gjøre oss til en del av problemet heller enn dets løsning,» innrømte den tyske forsvarsministeren, Volker Rühe. (Mer enn 700 000 serbere ble massakrert under annen verdenskrig av nazistregimet, som absorberte Slovenia inn i Det tredje riket og skapte en nikkedukke-stat i Kroatia.) Det er klart at Tyskland visste at en hvilken som helst framvisning av styrke på Balkan, ville gjøre serberne ekstremt nervøse.

Likevel, i 1995, ikke lenge etter Rühes uttalelse, satte Tyskland en styrke på 4000 soldater inn i Kroatia for å hjelpe til med å håndheve den såkalte fredstraktaten. Det var den første utpasseringa av soldater utenfor Tyskland siden annen verdenskrig.

I begynnelsen syntes Tysklands utvidede anstrengelse på Balkan edel. Men det varte ikke lenge før forstyrrende rapporter dukket opp, inkludert en der de hadde hørt tyske soldater i Kroatia messe «Sieg Heil» og «Heil Hitler.»

Enda mer foruroligende var en video som ble oppdaget i 1997. I den, omsatte soldater som var i trening for oppdraget sitt på Balkan, henrettelser og voldtekter i handling. Spørsmålet er bare, hvor mange soldater var involvert i dette og hvor mange offiserer visste om det? Den tyske forsvarsministeren og kanseller Kohl insisterte begge på at dette bare var isolerte hendelser, noe som er det samme argumentet som de brukte om andre slike rapporter.

En nazist samling—i *Bundeswehr*?

Manfred Roeder er en domfelt nazistisk terrorist. I 1973 skrev han forordet til boka *Auschwitz Lie*. Han satte opp en terroristgruppe som var knyttet til flere bombingene i 1980, inkludert en italiensk jernbanestasjon og en jødisk synagoge i Paris. I 1981 ble han dømt skyldig for å ha drept to vietnamesiske immigranter i Tyskland med en brannbombe. Det følgende året ble han dømt til 13 års fengsel. Etter at han ble løslatt før tida i 1990, sluttet han seg igjen til ekstreme høyreving organisasjoner. Roeder har blitt knyttet til en flokk av høyreving aktiviteter i flere tiår. Tysk etterretningstjeneste lister han til og med som en terrorist!

Så hvorfor ble denne straffedømte nynazistbomberen invitert til å snakke med nye rekrutter ved et akademi for elite offiserer for *Bundeswehr*? Et godt spørsmål. Roeders tale til *Bundeswehr* i

mai 1995 ble bare offentlig kjent i 1997. Han snakket om «etniske tyske» russere som bor i Kaliningrad—en russisk by på breddene av Østersjøen. (Tyske nasjonalister ville like å se at dette området ble absorbert inn i Faderlandet.)

I tillegg til invitasjonen om å tale, sa Roeder at Det tyske forsvarsdepartementet donerte et lite beløp med kontanter, transportmidler og andre redskap til organisasjonen hans i 1993. Hele hendelsen var svært pinlig for tyske embetsmenn. De suspenderte offiseren som ledet akademiet og avviste at de hadde vært involvert i noen av de avgjørelsene som ble tatt, og som ledet fram til invitasjonen. En annen «isolert episode.»

«Isolerte episoder» har dukket opp regelmessig i *Bundeswehr* i flere år. Det var 72 høyreving episoder i den tyske hæren i 1996. Dette antallet har steget til 135 i 1999 og hoppet til 196 i 2000. En særskilt voldshandling skjedde i den lille tyske byen Detmold. Uniformerte tyske soldater angrep to tyrkiske immigranter og en 16 år gammel italiensk gutt, med baseball køller og kniver mens de ropte «små, snuskete orientaler ut av Tyskland.»

I 1997 siterte *Sunday Telegraph* i London, Helmuth Priess, en pensjonert oberstløytnant i Den tyske hæren. Priess hevdet at det var altfor mange offiserer i hæren som sympatiserte med høyrevingen. Han gjenkalte en episode hvor en befalsoffiser ba ham om å framheve viktigheten av et velkjent nazistisk motto: «Arbeid setter deg fri» (et skilt med den inskripsjonen hang over inngangen til Auschwitz). Priess var sjokkert over å høre en slik formanings—og fra en høyt rangerende offiser! Senere ble han bestyrtet da han hørte at denne offiseren ble en general.

Mer nylig, fortalte den 21 år gamle Christian Krause, sønnen til en tidligere tysk minister, til den tyske avisa *Bild am Sonntag*, at han hadde støtt på utallige høyreving ekstremister under det 10 måneder lange oppholdet hans i hæren. Ifølge Krause var det to til tre høyreving episoder per måned. På fester: «Ble det alltid skålt for der führer, og etter å ha drukket alkohol var det mange offiserer som ville gi hverandre en Hitler honnør ...»

Tyske myndigheter fortsetter å tone ned nynazistisk relaterte aktiviteter i *Bundeswehr*. Men hvor mye lenger kan de fortsette å si at slike begivenheter bare er «isolerte» tilfeller—særlig når statistikker åpenbarer en oppadgående trend i voldelige episoder?

Tida vil vise

Et dokument som sirkulerer i høyreving sirkler, formener tilhengere å ligge lavt, for øyeblikket. Det sier: «De skulle ikke engang identifisere seg som nasjonalister. De skulle slutte seg til hæren og politiet og se til at de tilegner seg spesialisert kunnskap og ferdigheter.»

Tida vil vise om det er tusenvis flere i *Bundeswehr* med høyreving sympatier som inntil nå har holdt en lav profil. I mellomtida fortsetter antallet av voldelige episoder i *Bundeswehr* å stige. Ettersom antallet øker, og ettersom folk blir mer vant til det, vil historiene om nazistisk infiltrering i den tyske hæren gli videre over til baksida av mange papirer, før de til slutt forsvinner. Historiene kan kanskje forsvinne, men nazistene vil ikke.

«Dere har ikke ankret Tyskland til Europa; dere har ankret Europa til et nylig dominerende, forent Tyskland. Til sist, mine venner, vil dere finne ut at det ikke vil fungere.»

Margaret Thatcher, i en tale i Colorado Springs, Colorado, i oktober 1995.

noe som var grunnen til at Serbia var mer enn bekymret da Tyskland la seg tett inntil Kroatia.

Den daværende kroatiske presidenten Franjo Tudjeman, nektet å atskille seg fra sitt lands fascistiske røtter. Likevel denne sjokkerende stillingen hans hindret ikke Tyskland fra å love sin fulle støtte. I følge Martin Lee, eksporterte tyskerne militær våpen og materiell verdt mer enn 320 millioner dollar til Kroatia mellom 1992 og 1994. Og i 1995, for første gang siden annen verdenskrig, satte Tyskland 4000 soldater inn i kampen *utenfor dets grenser*—inne i Kroatia, for å håndheve den svake fredsavtalen.

Siden muren falt i 1989, har verden ikke bare vært vitne til et alarmerende oppsving i nynazistisk vold, vi har vært vitne til det stigende sinnelaget av uavhengighet og arroganse innen den tyske nasjonen som et hele. Tyskland har steget raskt til rangen som en ekte verdensmakt.

I dag er Tyskland den tredje største, bare etter De forente stater og Russland, i våpeneksport. Det har en stående hær på nesten 300 000, den største i Europa. Det har dyttet seg fram til første rekke med innflytelse i Den europeiske unionen som er økende i nærvær og respekt på verdensarenaen, politisk, økonomisk og militært. Tyskland vil snart, høyst trolig med Frankrikes hjelp, bli anerkjent

som en viktig atommakt. Legg til det store finansielle sverdet som Tyskland bruker, og du har opprettelsen av en verdensmakt som en kan gjøre regning med.

Verden, særskilt Europa, er i økende grad urolige med utsikten av å bli dominert av en nasjon som historisk er tilbøyelig til å tyrannisere naboene sine, og til å tilegne seg en betydelig appetitt for mer livsrom.

Nåtidens Jeremia-er

I flere tiår har Guds Kirke advart om Tysklands fremkomst som den mest dominerende spilleren i en Europeisk Union av nasjoner. Bibelen lærer at denne styrken plutselig vil slynge verden inn i tredje og siste verdenskrig.

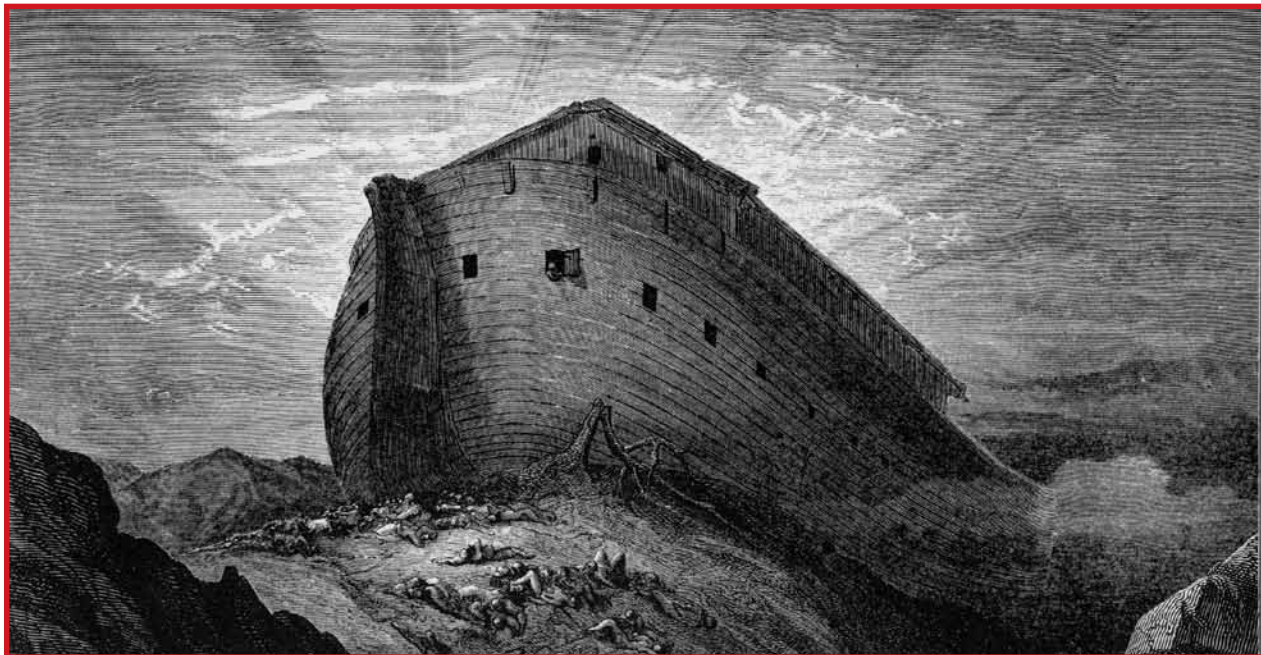
Likevel, selv om vi legger Bibelen til side for et øyeblikk, er det mer enn nok nåtidens Jeremia-er som advarer om Tysklands økende forbindelse med den fascistiske fortida si. I dette kapitlet har vi sitert en av disse nyere skribentene, Martin Lee. Med andre ord: «Noe fryktelig ble blottet ved faller av Berlin muren. Det fascistiske dyret hadde våknet igjen og var ute på rov igjen.» Andre velkjente bøker som Roger Eatwells *Fascism*, Bernard Connollys *The Rotten Heart of Europe*, og Margaret Thatchers *The Downing Street Years*, tjente alle som Churchill-lignende advarsler til en verden som har bevist seg å være tilbøyelig til å slumre etter som begivenhetene blir verre. Mesteparten av hovedstrømningspressen er glemsomme angående den farlige forutelsen om tilstedeværelsen som er under utvikling på horisonten, i Mellom-Europa. Det er slik som det var før annen verdenskrig.

Vi må våkne opp og reagere på orda til denne håndfull av informerte og drevne politiske analytikere. «Dere har ikke ankret Tyskland til Europa,» sa Margaret Thatcher i 1995. «Dere har ankret Europa til et nylig dominerende, forent Tyskland. Til sist, mine venner, vil dere finne ut at *det ikke vil fungere*.» Det er Tysklands nasjonale karakter å DOMINERE, sa hun.

Mens Tyskland lå i ruiner og aske etter annen verdenskrig, hadde Herbert W. Armstrong den krystallklare, profetiske visjonen til å se et Tyskland som ville reise seg igjen til verdensdominans. Han visste at nazistene ikke var fullstendig utryddet. De bare gjemte seg, lik kakerlakker når kjøkkenlyset blir slått på.

Med implosjonen av det tidligere Sovjet Union og det gigantiske maktvakuumet det etterlot seg i hjertet av Europa, har vi sett at herr Armstrongs sjokkerende forutsigelser har utfoldet seg med en uhyggelig korrekthet. Noen få observatører er oppmerksomme på den alvorlige faren som er satt framfor oss. Er du?

La oss nå ta i betraktning hvor disse hendelsene i Tyskland passer inn i rammen av bibelsk historie og profeti.

Tysklands tidligste røtter

KUNNE DET TYSKE RIKET, DEN ELDSTE POLITISKE institusjonen i Europa, som styrte kontinentet som Det hellige Romerriket i et *tusen år*, og *nesten* vant kontroll over HELE VERDEN i to kriger i det 20de århundret—kunne et folk som hadde en så stor rolle i menneskelig anliggende, være fullstendig ignorert i Bibelen? Det er hva noen intellektuelle ville ha deg til å tro.

Bibelen nevner ikke ordet *Tyskland*, og av en god grunn: Tyskerne fikk ikke det navnet før romerne samlet kalte dem *germanere* for nesten 2000 år siden. Tyskerne benevner seg selv som *tyske*, ikke *germanere*. De kaller det elskede landet sitt for *Tyskland*. Hvis vi skal finne det tyske folket nevnt i Bibelen, må det være under et annet navn enn hva *romerne* kalte dem.

I dette kapitlet vil vi bevise fra Bibelen og andre historiske kilder, at dagens Tyskland stammet fra *assyrierne* i oldtida. Bibelen er for visst den største historiske kilden av alle. Den er faktisk den eneste fullstendige historiske kilden vi har angående menneskets sivilisasjon. Og med en gang du har bevist hvem oldtidens assyriere er i dag, vil det plutselig åpne øynene dine for dusinvis på dusinvis av endetids Bibelforetier angående disse folkene.

En tredjedel av Bibelen er profeti, hvor av de fleste er for våre dager. Og du kan være sikker på at Assyria blir nevnt i tallrike Bibelforetier.

Men mye av Bibelen er også *historie*. Bibelhistorie sier mye om begynnelsen og utviklinga av nasjonen Assyria.

Sammen skisserer Bibel *historie* og *profeti*, den fullstendige historien om det tyske folket fra begynnelse til slutt.

Det assyriske riket begynner

For de som spotter muligheten om at det tyske folket flyttet seg fra de øvre delene av Mesopotamia dalen til Mellom-Europa, ta i betraktning dette uimotsigelige faktumet: HELE MENNESKEHETEN, har på et eller annet tidspunkt, stammet fra selve sivilisasjonens vugge—Mesopotamia dalen! Det er der hvor sivilisasjonen begynte etter at flomvannene trakk seg tilbake i Noahs dager. «... ble arken stående på *Ararat-fjellene*» (1 Mosebok 8:4). Ararat er like nord for Mesopotamia dalen (den østre delen av dagens Tyrkia).

Etter som Noahs familie formerte seg overmåte, flyttet mange av dem ned fra Araratfjellene til en slette i landet Sinear, eller Mesopotamia (dagens Irak). 1 Mosebok 10 gir en kort redegjørelse om disse hendelsene, hovedsakelig ved å liste slektene til

Noahs sønner, Sem, Kam og Jafet. Men Gud drar spesiell oppmerksomhet til Nimrod, barnebarnet til Kam, faren til de svarte rasene. *Nimrod* betyr «han gjorde opprør»—det er, mot Gud. Nimrod grunnla Det babylonske riket. Babylon betyr forvirring, som er det som hendte da Gud forvirret språket til folkene ved tårnet Babel. Les disse tidlige redegjørelsene om sivilisasjonen som klart åpenbarer at GUD NAVNER TING FOR DET DE ER!

Bortsett fra Nimrod, drar også 1 Mosebok 10 spesiell oppmerksomhet til *Assur*. «Fra dette landet drog han ut til Assur og bygde *Ninive*, Rehobot-Ir og Kalah» (vers 11). Som margen (KJV) foreslår, angir en bedre oversettelse av dette verset at Assur og *Nimrod* dro ut av landet Sinear, for å bygge Ninive og andre byer. Det er sterke beviser for å indikere at Assur arbeidet sammen med Nimrod, antageligvis i

militærfeltet, og hjalp til med å bygge Babel og Ninive, så vel som andre byer.

Legg merke til vers 22: «*Sems* sønner var Elam, *Assur*, Arpaksad, Lud og Aram.» Assur var en sønn av *Sem*, faren til den hvite rasen—de med lys hud og lysere hud. Legg merke til at Arpaksad er nevnt som den *tredje* sønnen til Sem. Les nå 1 Mosebok 11:10: «dette er historien om Sems ætt: Sem var hundre år gammel da han fikk sønnen Arpaksad, to år etter vannflommen.» Ingen av de to første sønnene til Sem, Elam og *Assur*, blir nevnt! Det er fordi de ble forkastet som arvinger til Sems arv. Hvis de arbeidet sammen med Nimrod, kan du se hvorfor Sem (og Gud) forkastet dem! Assur skilte seg fra faren sin og ble stamfaren til det assyriske folket.

Over 300 år senere, ble Abraham, som Gud ville reise opp Sitt utvalgte folk Israel gjennom, født i slekten til *Arpaksad*, den tredje sønnen til Sem.

Det er bemerkelsesverdig at *Assur*, faren til assyrerne, og *Arpaksad*, hvis linje Abraham stammet fra, begge kom fra Sem. Det betyr at selv om det kan være noen fysiske ulikheter som kan skjernes mellom assyrerne og israelittene, kommer begge folkene fra den lyshudede, hvite rasen til Sem. Mer om dette senere.

Men først, la oss tenke over denne tidlige begynnelse til det assyriske folket. Vi har allerede avdekket mye, fra bare noen få Bibel vers. Legg merke til hva historikeren Josefus skrev om Assur: «Sem, den tredje sønnen til Noah, hadde fem sønner ... Assur bodde i byen Nieve; og ga undersåttene sine navnet assyrere, SOM BLE TIL DEN RIKESTE NASJONEN, OVER ALLE ANDRE» (*Antiquities*, I, VI, 4). Assyria ble raskt den mest velstående og mektigste nasjonen på den tida.

Abraham beseirer assyrerne

På den tida da Abraham vokste opp, var Assyria allerede et mektig verdensrike. Gud brakte Abraham, sammen med nevnen hans, Lot, inn i landet til Kanaan, og overøste folkene deres med en mengde rikdom og velstand. Det var bare et spørsmål om tid før de ville bli konfrontert med de mektige assyrerne.

La oss plukke opp historien i 1 Mosebok 14:1-2-KJV: «Det skjedde i de dager da Amarafel var konge i Sinear, Arjok konge i Ellasar, Kedorlaomer konge i Elam, og Tideal KONGE OVER NASJONER; da førte disse krig ...» Disse fire kongene var allierte til et gigantisk assyrisk rike, som Josefus pekte på: «På denne tida, da assyrerne hadde herredømme over Asia, var folkene i Sodoma i en blomstrende forfatning ... Assyrerne gikk til krig mot dem; og delte hæren sin i fire avdelinger, og kjempet mot dem. Nå hadde hver del av hæren sin egen hærfører ... Amarafel, Arjok, Kedorlaomer og Tideal. Disse kongene hadde lagt hele Syria øde, og styrtet avkommet til kjempene» (*Antiquities*, I, IX, 1). Josefus stadfestet at de fire kongene som ble nevnt i 1 Mosebok 14, faktisk var assyrere.

SPRÅKET TIL ASSYRERNE

Noen har argumentert med at det assyriske folket snakket et semittisk språk, ikke indogermansk, og at tyskerne derfor ikke kunne være etterkommerne etter oldtidens assyrere.

Likevel er det et sted i Bibelen som åpenbarer tydelig hvordan og hvorfor de fleste av assyrerne tilegnet seg et nytt og annerledes språk.

I Nimrods dager ble det bygd et tårn i Babel, som skulle bli hovedstaden i et verdensregjerende diktatur, der Guds sannhet ville ha blitt fullstendig gjort ende på. Om de opprørske folkene i Nimrods tid, sa Gud: «Se, de er ett folk, og de har alle samme språk. Dette er det første de foretar seg. Nå vil ingen ting være umulig for dem, hva de så får i sinnet å gjøre» (1 Mosebok 11:6).

For å holde sivilisasjonen fra å utvikle seg til et punkt med selvutslettelse så snart, måtte Gud «forvirre deres språk» (vers 7). Denne mirakuløse inngripen fra Gud var opprinnelsen til forskjellige språk. Dette var da de fleste av assyrerne tilegnet seg det indogermanske språket og andre relaterte språk.

Dr. Herman Hoeh skrev, i artikkelen sin «Tyskland i profetiene!»: «Europeiske lærde har studert språket i landet Hatti grundig—etterfølgerne til hesserne. De fant at det var et indogermansk språk—utallige ord som var beslektet med gammelt høynivå tysk! ... Språket til hatterne var språket til vestassyrierne ... Lærde vedgikk at i århundrer var språket til folkene som nå bodde i Assyria ikke bare semittisk» (*Plain Truth*, januar 1963).

Vedrørende 1 Mosebok 14:1 sier *Lange's Commentary*: «I følge Ktesias og andre, var assyrierne de første til å etablere et verdensherredømme.»

Den siste kongen som er listeført i 1 Mosebok 14:1 er Tideal, «kongen over nasjoner.» Han regjerte i området til Lilleasia. Navnet *Tideal* kommer fra et hebraisk ord som betyr «å frykte, gjøre redd, skrekkelig eller forferdelig.» I århundrer var Assyria årsaken til STOR FRYKT i mange nasjoner!

Disse fire assyriske generalene kom for å føre krig mot kongene i Kanaan (versene 2-4). Assyrierne tilføyde folkene i Kanaan avgjørende nederlag, inkludert byene Sodoma og Gomorra. Og da de tok fanger, fanget de Abrahams rike nevø, Lot (versene 11-12). «Da nå Abram fikk høre at hans frende var bortført som fange, mønstret han sine våpentrente

menn som var født i hans hus, tre hundre og atten i tallet, og satte etter dem like til Dan. Han og hans folk delte seg og overfalte dem om natten, og han slo dem og forfulgte dem helt til Hoba, som ligger nord for Damaskus» (versene 14-15). Josefus skrev at Abram og mennene hans «marsjerte raskt, og den femte natta overfalte de assyrierne, nær Dan... og før de kunne bevæpne seg, drepte han noen mens de var i sengene sine, før de kunne ha mistanke om noe galt; og andre, som ennå ikke hadde lagt seg, men var så fulle at de ikke kunne kjempe, sprang sin vei» (*Antiquities*, 1, x, 1).

1 Mosebok 14:17 sier at Abram også drepte de fire lederne i Det assyriske riket, som er nevnt i vers 1. Det var et fullstendig nederlag. Assyrias makt ble knust på en natt. Historiens løp var endret. Abraham og etterkommerne hans kunne fortsette å leve fredelig i Kanaans land, fri

DEN ELDGAMLE BYEN TRIER

På bankene til Moselelva i Vest-Tyskland, bare 6 miles fra grensa til Luxembourg, er den eldgamle tyske byen Trier. Romerne hevder at de er grunnleggerne av denne eldgamle byen. Men tyske tradisjoner, og til og med *navnet på* byen, antyder noe annet.

«På das Rotes Haus (det Røde Huset) ved siden av Steipe, er det en tekst på latin som skryter av at Trier, eller Treves, er eldre enn Roma, faktisk 1300 år eldre. Det blir sagt at det var da Trebeta, *sønnen til Semiramis*, grunnla den byen.» Det er hva som står i begynnelsen av *Trier Colorphoto Guide to the Town*.

Joseph K.L. Bihl skriver i den tyske tekstboka si, *In Deutschen Landen*: «Trier ble grunnlagt av Trebeta, en sønn av den berømte assyriske kongen *Ninus*.» Ninus var ifølge romerske, greske og persiske nedtegnelser, den første herskeren som begynte systematisk beseiring av den gamle verden etter Nimrods død.

Semiramis var gift med Nimrod, grunnleggeren av Babylon (1 Mosebok 10:8-10). Vers 11 sier at Assur og etterkommerne hans dro ut av Babylon og bygde den assyriske hovedstaden—Ninive. Men som margin indikerer korrekt, var det Nimrod som ledet Assur ut av Babylon og faktisk hadde overoppsynet med bygningsprosjektet i Ninive. Tidlig, indikerer Bibelen, var det en tett allianse mellom Nimrod og Assur.

Det er en opplagt grunn til at den tyske byen Trier sporer opprinnelsen sin tilbake til Trebeta, sønnen til Nimrods etterfølger, Ninus, så vel som den eldgamle assyriske hovedstaden Ninive. Det er fordi dagens Tyskland for det meste består av assyriske folk!

Et historisk monument

Det Røde Huset i Trier; innføyde: et skilt på tysk som opplyser alderen på bygningen.

fra assyrernes aggresjon. Og uten trusselen fra assyrerne, vokste Egypt seg til en av de ledene nasjonene i den gamle verdenen. Gud ville at Egypt skulle dominere Midt Østen, ikke Assyria. Egypt, selv om folkene ikke visste om det på den tida, forberedte seg på ankomsten til Josef og Israels barn.

Bibelen sier lite om Assyria i de neste 1200 åra. Men assyrerne forsvant ikke. Oppstandelsen deres til en verdensmakt igjen rundt 700 f. Kr., viste seg å bli ennå en annen torn i siden på israelittene.

Voldsomme assyrere

Praktisk talt alle historikere gjør en oppmerksom på den krigerske naturen til det assyriske folk. James McCabe, forfatteren av *History of the World*, sier at assyrerne var en «krigersk, svikefull rase, som fryder seg over farene i forfølgelse og i krig. De assyriske troppene gjorde seg bemerket blant de mest fryktinngytende blant oldtidens krigere ... De holdt aldri ordet sitt når det var i deres interesse å bryte avtaler, og ble betraktet med mistro av naboene sine som en konsekvens av denne karakteristikken ... I organisasjon og utstyr til troppene deres, og i systemet sitt for angrep og forsvar, og i metoden deres for å redusere befestede steder, manifesterte assyrerne en overlegenhet over nasjonene som de var omgitt av.»

Dr. Herman Hoeh, historiker og forfatter av *Compendium of World History*, skrev: «Oldtidens Assyria var den største krigsskapende makta i hele historien» (*Plain Truth*, januar 1963).

James Hastings skrev: «Assyrerne var mer robuste, krigerske, 'voldsomme,' enn de milde industrielle babylonerne. Dette kan ha vært på grunn av innflytelsen av klima og uavlatelig krigføring; men det kan antyde en annen rase ... Hele den statelige organisasjonen var vesentlig militær» («Assyria og Babylon,» *Dictionary of the Bible*).

Leonard Catrell skrev i *Anvil of Civilization*: «I alle krønikene om menneskers erobring, er det vanskelig å finne noe folk som er mer dedikert til blodsutgytelse og nedslakting enn assyrerne. Deres blodtørstighet og grusomhet har få paralleller *unntatt i moderne tid*.» Det er mange som ville innrømme at tyskerne var dedikert til mye blodsutgytelse, i det 20de århundret.

Etter 800 f. Kr., var Assyria parat og klar til å ta verden med storm. Dets gjenoppstandelse ville snart støte sammen med de mektige israelittene, front mot front.

I sitt *Compendium*, skrev dr. Hoeh: «I 745 satt et nytt dynasti på den assyriske tronen i Ninive. Det begynte med Tiglat-Pileser III. Dette dynastiet eksisterte til Assyria brøt sammen i 612» (Bind 1).

Encyclopedia Britannica stemmer overens med dr. Hoehs oversikt: «Under Tiglat-Pileser III reiste det seg et assyrisk rike til, som var ulikt det første, i dets større konsolidering. For første gang i historien ble ideen om sentralisering intro-

duert i politikken ... de assyriske styrkene ble en stående hær, som, ved etterfølgende forbedringer og nøye disiplin, ble omformet til en uimotståelig krigsmaskin, og assyrisk politikk ble rettet mot det bestemte objektet å REDUSERE HELE DEN SIVILISERTE VERDEN TIL ET ENKELT RIKE, og derved kaste dets handel og rikdom inn i assyrernes hender» («Babylon og Assyria,» 11te utgave). På dette tidspunktet skulle du ha lagt merke til noen bestemte likheter mellom oldtidens Assyria og dagens Tyskland, som har kastet denne verden inn i to store kriger, og bestrebet seg på å skape ET ENKELT RIKE. Mer om det senere.

Israel tatt i assyrisk fangenskap

La oss fortsette med Assyrias dokumenterte historie i det øvre området av Mesopotamia. I 2 Kongebok 16, kan du lese om en krig mellom Israel og jødene. På denne tida var Israels barn splittet i to nasjoner, de nordre 10 stammene beholdt navnet *Israel*, de sørlige stammene tok navnet *Juda*. Israel var alliert med Aram (Syria). Juda ba om hjelp fra Tiglat-Pileser, kongen av Assyria (2 Kongebok 16:7). I forsvar av jødene, angrep assyrerne Aram først og Israel senere.

I det 14de året av sitt styre, beleiret Salmanassar III, den assyriske kongen i Calah, landet Samaria, der de 10 stammene til Israel bodde. Det var året 721 f. Kr. Legg merke til 2 Kongebok 17:5-6: «Kongen i Assyria drog opp over hele landet. Han rykket fram mot Samaria og holdt det kringsatt i tre år [721-718]. I Hoseas niende år inntok den assyriske kongen Samaria og *bortførte Israel til Assyria*. Han lot dem bo i Halah og ved Habor, en elv i Gosan, og i Medias byer.»

På tross av utallige advarsler fra profetene deres, nektet Israels folk å vende seg bort fra opprøret mot Gud. Det var Gud som *sendte assyrerne* som Sitt vredes ris, for å ta israelerne til fange (Jesaja 10:5). De ble brakt ut av landet sitt. «Israels barn vandret i alle de synder som Jeroboam hadde gjort, de vek ikke fra dem. Til slutt *støtte Herren Israel bort fra sitt åsyn*, slik som han hadde talt ved alle sine tjenere profetene. Så ble Israel bortført fra sitt land TIL ASSYRIA, og der har de vært til denne dag» (2 Kongebok 17:22-23).

Josefus skrev at Salmanassar «foretok en ekspedisjon mot Samaria ... kringsatte [det] i tre år og tok det med makt ... og gjorde fullstendig ende på regjeringa til israelittene, og omplantet alle folkene inn i Media og Persia» (*Antiquities*, IX, XIV, 1).

Religiøs lærd og forfatter Herbert W. Armstrong skrev i *De forente stater og Britannia i profetiene*: «I åra 721-718 f. Kr., ble Israels hus beseiret og dets folk ble snart drevet ut av deres eget land—ut av hjemmene sine og byene sine—og brakt fanget til Assyria, på sørkysten av Kaspiahavet! Og så ... ble TAPT AV SYNE!» På dette tidspunktet i Israels historie, var de helt tapt av syne—kjent som de «10 tapte stammene» til Israel. Men vet du hvorfor de ble «tapt» fra verdens syn? FORDI LÆRDE OG HISTORIKERE OGSÅ

DEN ELDGAMLE STAMMEN CHATTI

Navnet *Chatti*, eller *Hatti* som det noen ganger oppfattes, betyr på hebraisk å bryte ned ved vold eller forvirring; å nedlegge, gjøre redd, skremme eller forferde. Chatti er en avledning av det hebraiske ordet for hettitt, *Chittiy*—som blir nevnt utallige ganger i Bibelen. Kanaanitt hettittene—et fryktelig folk som ustanselig var i krig med israelittene i bibelske fortellinger—hvor de er kjent ved dette navnet. De var etterkommere av Kam—de med en mørkere-farget hud.

Likevel var det et annet folk, med mye lysere hud, som også var kjent ved dette navnet, *Chatti* eller *Hatti*: assyrerne! Historikere er klar over at det var to forskjellige folk som gikk under navnet Chatti, eller hettitter, som det også står i Bibelen.

James Hastings *Dictionary of the Bible*, skrevet i 1899, refererer til de nordre «hettittenes konger» som blir nevnt i 1 Kongebok 10:29, og deretter kommenterer: «Foruten de nordlige hettittene, er andre hettitter, sønner av Het, nevnt i Det [gamle testamente] som innbyggere syd for Palestina» («Hettittene», Bind 2). Disse sønnene til Het er *kanaanitt* hettittene fra Kams slekt (se 1 Mosebok 10:15). Abraham ba disse folkene om et gravsted for Sarah i 1 Mosebok 23.

Men hva med disse *nordlige* hettittene? Hastings refererer til 1 Kongebok 10:29 der Salomon skaffet seg kampstyrker gjennom handel med «hettittenes konger.» Men disse er ikke de samme sønnene til Het som blir nevnt i 1 Mosebok 23. Legg merke til forklaringen av 1 Kongebok 10:29 i *Langes Commentary*: «Hettittene er ikke de samme som de som er nevnt i kapittel 9:20, men var en uavhengig stamme, antageligvis i *nabolaget* til Syria [bibelske Assyria var like nord for Syria], da 2 Kongebok 7:6 nevner dem som i allianse med syrerne.»

Dr. Herman Hoeh tilføyer videre innsikt om dette verset i 1 Kongebok: «De assyriske hessianene ble kalt 'hettittenes konger' fordi kanaanitt hettittene, som ble drevet ut av Josva, utvandret til Lilleasia der assyrerne bodde» (*Plain Truth*, januar 1969).

Det var *assyre* som kalte mange av sitt eget folk i den vestlige delen av riket sitt, for hettitter, eller *Chatti*, som det leses på hebraisk. Hastings bekrefter dette: «Assyrerne ... påla at navnet til 'hettittene' i den assyriske perioden, skulle anvendes for alle nasjonene vest for Eufrat.» Han fortsatte med å si at de riktige hettittnavnene kan spores tilbake fra langt vest i Lilleasia.

Praktisk talt alle historiske autoriteter anerkjenner at det var *to forskjellige folk* som tok navnet hettitt, eller Chatti. *Encyclopedia Britannica* erkjenner dette fenomenet: «Identifikasjonen av nordlige og sydlige hettittene, presenterer imidlertid visse vanskeligheter som ennå ikke er forklart fullt ut; og det synes som om vi antar at Het har vært navnet på begge landene ... og på en stammebefolkning som ikke begrenser seg til det landet»

(«Hettittene», 11te opplag). Hvor klart! Det var en nasjon med folk, kjent som hettitter, sønner av Het, som var store krigere. Men det var også en stamme befolkning som ervervet seg dette navnet, fordi de også var et fryktelig folk som *skremte* og *forferdet* andre nasjoner, som er hva hettitt betyr. Disse ble kjent som de assyriske hettittene.

Angående de kanaanittiske hettittene antyder dr. Herman Hoeh, at etter at Alexander den store beseiret Asia, utvandret de også nordvest inn i Europa, «og deretter, tvers over Atlanterhavet til Nord Amerika hvor kolonistene gjenopplaget dem som chattiindianerne fra Central Plaines.»

Men de assyriske Chatti forble i Mellom-Europa, som *Encyclopedia Britannica* og en hvilken som helst student i tysk historie vil slå fast klart. *Britannica* beskriver Chatti som «en eldgammel tysk stamme» som «stadig vekk kom i konflikt med romerne i løpet av de tidligere åra av det første århundret» («Chatti»). Det er sikkert at disse tyske Chatti, som den romerske historikeren Tacitus også skrev om, ikke kunne være sønnene til Het, for de var et mørkhudet folk. De tyske Chatti var sønnene til Assur, et lyshudet folk. Og det er fra denne tidlige stammen at den mer moderne tyske stammen, kalt hesserne, fikk navnet sitt.

Legg igjen merke til hva *Encyclopedia Britannica* sier: «De tidligste kjent innbyggerne i landet [Tyskland] var Chatti, som bodde her under det første århundret e. Kr. ... 'Ens både i rase og språk,' sier Walter Schultze, 'er Chatti og hettittene identiske'» («Hesserne»). Videre var stavinga av Hessen på gammelt høynivå tysk Hatti!

Dr. Hoeh skrev i artikkelen i *Plain Truth*, som er nevnt ovenfor: «Landet til Hatti var den vestlige delen av det assyriske imperiet ... De gamle assyriske kongene kalte seg for Khatti-sars—som betyr 'Keisere av Hatti' eller 'Konger av Hatti.' Høvdingefolkene i Hatti betraktet seg som assyrere ... Oldtidens hovedstad til landet Hatti var populært kjent blant romerne som 'Ninus Vetus—det gamle Ninive.'»

For de som oppriktig søker sannheten om opprinnelsen til det tyske folket, *FINNES RIKELIG MED BEVIS!* Faktisk, angående noen av disse tidlige hettitt-monumentene, sier Hastings: «Hettittene synes å ha en spesiell forkjærlighet for å sette sammen deler av ulike dyr til rare sammensetninger og noen ganger groteske former» («Hettittene» op. cit.) Deretter fortsatte han med å si at de hadde ansvaret for å bringe den *TO-HODEDE ØRNEN* inn i Europa, som lenge har vært et symbol på Det tyske riket!

Det kan ikke være noen tvil om at en av de tidligste tyske stammene, kjent som Chatti, nedkom fra assyriske Chatti som holdt til i Lilleasia.

MISTET ASSYRERNE UT AV SYNE! Og under fangenskapet, gikk Israel *inn i Assyria*, som i oldtida var lokalisert på sørkysten av Svartehavet og Kaspiahavet. Den gratis boka vår *De forente stater og Britannia i profetiene* sporer den nordvestlige migrasjonen til Israels barn inn i Vest-Europa, Den skandinaviske halvøya, og De britiske øyer. Hvorfor denne migrasjonen? Fordi assyrerne tok dem i den retningen da *de* innvandret nordvest inn i Mellom-Europa!

Mens begge folkene flyttet inn i Europa, *forble* ikke israelittene slaver for assyrerne. I stedet delte de seg inn i regionene som er nevnt ovenfor, mens assyrerne hovedsakelig bosatte seg i Mellom-Europa, hvor Tyskland og Østerrike er lokalisert i dag.

Den assyriske folkevandringa

Før folkevandringa deres, skrev Periplus, som levde rundt 550 f. Kr.: «Kysten av Svartehavet ... er kalt Assyria» (Perrot og Chipiez, *History of Art in Sardinia, Judaea, Syria and Asia Minor*, Bind 2). C. Leonard Wooley beskriver hvordan disse folkene så ut i boka si, *The Sumerians*: «I åsene i Zagros og slettene ved Tigris, der bodde det et ... lyshåret ... folk som var i slekt med Guti (gotere)som forble i det som etterpå var Assyria.» Denne beskrivelsen passer så visst på de som nedstammet fra linjen til Sem.

Her er det som dr. Herman Hoeh skrev: «Når oldtidas greske skribenter ønsket å skille assyrerne fra armenerne eller syrere, kalte grekerne assyrerne for 'Leucosyri'—som betyr 'hvite' eller 'blonde,' til forskjell fra syrerne, som var veldig brunett, og som fortsatt bor i Mesopotamia» (*Plain Truth*, januar 1963).

På Kristus tid nedtegnet den romerske naturalisten Pliny den eldre, at assyrerne nå bodde *nord* for Svartehavet (*Natural History*, IV, 12). På denne tida hadde de flyttet nordover.

Men de stoppet ikke der, som herr Armstrong skrev i *De forente stater og Britannia i profetiene*: Assyrerne—før 604 f. Kr.—forlot landet sitt nord for Babylon og vandret nordvest—gjennom de landene som nå er Georgia, Ukraina, Polen og inn i det landet som blir kalt TYSKLAND i dag. I dag er etterkommerne av disse assyrerne kjent for oss som det TYSKE folket.»

Oppspore Tysklands røtter

I århundrer har det tyske folket dominert den sentrale delen av Mellom-Europa. Likevel er de et folk som vet veldig lite om sitt sanne opphav—eller i det minste *nekter* å vite det. (Tyskerne selv er ansvarlige for å ha skjult mye av denne kunnskapen, på samme måten som mange prøvde å skjule fortida si på slutten av Hitleræraen.)

Akkurat slik nåtidas israelitter er en familie med folk fra mange forskjellige stammer, så er også det tyske folket i dag. Globalt teller de godt over 100 millioner mennesker—de fleste av dem bor i Tyskland og Østerrike.

Det er skrevet mye om de tidlige tyske stammene som strømmet inn i Europa i løpet av de første og andre århundrene e. Kr., i en stor grad takket være den romerske historikeren Tacitus, som levde på den tida. Blant de mest bemerkelsesverdige av disse tidlige tyske stammene er Chatti (forfedre til nåtidas hessere), Treveri, Tungri, og alemannerne, bare for å nevne noen få. *Chatti* betyr «å bryte ned med vold; å gjøre redd eller skrekkslagen.» Stamfedrene til denne tyske stammen bodde for det meste i Lilleasia før de utvandret, og ble kalt for den assyriske Chatti.

Mange av disse tidlige tyske stammene var konstant i konflikt med Romerriket, og som er hvorfor romerne kalte dem kollektivt for *Germany*, som betyr «krigsmenn.» Som *Encyclopedia Britannica* peker på: «Det er ikke noe bevis for at [Germany] noen gang ble brukt av tyskerne selv. Ifølge Tacitus var det først brukt på Tungri, ettersom Caesar skriver at fire ... stammer ... var kollektivt kjent som Germany» («Germany,» 11te utgave).

Romerne kalte dem Germany på grunn av deres voldsomme, krigerske natur. «Ikke en eneste en av tyskernes naboer,» skrev Emil Ludwig, «kunne noensinne stole på at tyskerne forble fredelige. Uansett hvor lykkelige de var, ville den hvileløse lidenskapen deres drive dem til mere ekstreme krav» (*The Germans: Double History of a Nation*, 1941).

Disse tidlige stammene vandret inn i Mellom-Europa, som historien bekrefter. Romerne kalte dem alle for «krigsmenn.» Men hvor kom de fra? *Smith's Classical Dictionary* svarer: «Det kan IKKE være NOEN TVIL om at de [assyrrerne] ... vandret inn i Europa fra Kaukasus og landene rundt Svartehavet og Kaspiahavet» («Germania»).

Når han snakker om indo-germanske stammer som innvandret Europa mens han levde, skrev historikeren Jerome, som var født i 340 e. Kr.: «For 'Assur (assyrrerne) slo seg også sammen med dem'!» (*Nicene and Post-Nicene Fathers*, skrivelse 123, seksjon 16). Jerome siterte fra Salme 83:8. Jerome skrev om denne assyriske folkevandringa, fordi han levde mens det skjedde! Han var et øyevitne til disse begivenhetene.

Med mange tyske stammer som flommet inn i Mellom-Europa, var scenen satt for at Det assyriske riket fra gammelt av, igjen ville reise seg til verdensherredømme. Alt det tyske folket trengte var en dynamisk ledelse for å etablere enighet; drømmer som folkene kunne samle seg rundt. I de neste 1500 åra, fant tyskerne akkurat det i «Det hellige Romerriket.»

Det Ugudelige Romerriket

ET ELLER ANNET STED PÅ HYLLA, I ET ALMINNELIG hjem, trykket inn mellom verker av Shakespeare og et partielt sett av *Britannica*, er Den Hellige Bibelen, så godt som ny, dekket av et tynt støvlag på grunn av forsømmelse. Flesteparten av de menneskene som tenker på seg selv som «kristne,» leser og studerer simpelthen ikke Bibelen. Den beste unnskyldningen for ikke å lese Bibelen er at den «er ubegripelig.» Hvordan kan jeg forstå den, resonerer de fleste, når så mye av den snakker metaforisk om store bilder, illevarslende dyr og svikefulle skjøger?

Det er sant at Bibelen er fylt med profetiske visjoner og ytringer. En tredjedel av Bibelen er faktisk profetier, og de fleste av dem er for denne endetiden. Men Bibelen inneholder også mange profetier som har blitt oppfylt nøyaktig som forutsagt. Disse oppfylte profetiene *skulle* tvinge oss til å børste støvet av Bibelen og begynne å studere. Men folk flest vil ikke.

Mye av Bibelens viktigste profetiske tekst konsentrerer seg om et system med suksessive, verdensherskende hedenske kongedømmer, som ligger forut for det andre kommet til Jesus Kristus. Disse suksessive «dyra,» som de blir kalt, blir drøftet gjennom hele Bibelen, men særlig i fire profetiske kapitler: Daniel 2 og 7, og Åpenbaringen 13 og 17. Studert i den rekkefølgen, legger hvert kapittel til mere detaljer til det som er foran. Sammen bygger de et fullstendig og likevel enkelt fundament for alle Bibelprofetier.

I Daniel 2, vil du finne den beste oversikten i hele Bibelen over en

profeti, samlet i et kapittel. Der Gud åpenbarer gjennom Daniel en visjon om en stor billedstøtte, som representerer disse fire suksessive rikene. Historien beviser at disse er Kaldeerriket, fulgt av Perserriket, så Det gresk-makedonske riket, og til slutt Romerriket. Disse fire skulle fortsette suksessivt like opp til det andre kommet til Jesus Kristus.

I Daniel 7 beskriver profeten fire dyr, som igjen representerer fire hedenske riker, men med særlig vekt på det fjerde—Romerriket. Dette dyret har 10 horn, som profeten sier «at det av dette riket *skal* oppstå ti konger» ut av, eller *etter*, Romerriket (vers 24). Daniel beskriver også et «lite horn» som vokste blant de 10 horna og rykket opp de tre første (vers 8). Betydninga av denne profetien er gjort klar i Åpenbaringsboken.

Til forskjell fra Daniel 7, drøfter Åpenbaringen 13 et dyr—som representerer det fjerde og siste riket, Romerriket. Fordi Johannes levde i løpet av styret til Romerriket da han skrev Åpenbaringsboken, hadde han lite å si om de tre tidligere rikene. De var allerede *oppfylt* profeti!

I kapittel 13 beskriver Johannes et dyr med sju hoder og 10 horn, hvorav et hode fikk et dødelig sår. Historikere er enige om at Romerriket eksisterte fra 31 f. Kr. til 476 e. Kr., til det tidspunktet da riket ble knust. Det døde. Men dets dødelige sår ble leget akkurat som Johannes profeterte (vers 3). Det at det skulle komme 10 oppstandelser ut av Romerriket (akkurat som Daniel sa), hvorav de tre første ble rykket opp av det «lille hornet»—antyder at de ikke var fullstendig romerske, men ikke desto mindre regjerte innen det gamle romerske territoriet etter at riket kollapset. Og det er det som skjedde. Tre barbariske stammer hersket i regionen før Justinian gjenopprettet Romerriket i 554 e. Kr. og *leget* effektivt det dødelige såret.

Åpenbaringen 17 fyller ut resten av detaljene. I det kapitlet beskriver Johannes igjen et dyr med sju hoder, men ingen av disse hodene er såret. Denne gangen er det en kvinne, som gjennom hele Bibelen symboliserer en kirke, rider på dyret. Hun blir kalt en skjøge i vers 1, og symboliserer derfor en stor *falsk* kirke som rider på, eller har stor innflytelse over dette politiske dyret.

Når en sammenligner historiske fremstillinger av disse profetiene, gjør det betydningen helt klar. Da Justinian anerkjente overherredømme til paven i 554, var Romerriket gjenoppvekket. Og på grunn av dets nære forbindelse med den store falske kirken, antok dette riket til slutt navnet Det *hellige* Romerriket. Når en teller med Justinians rike, har det vært seks store, historisk dokumenterte oppstandelser av det såkalte hellige Romerriket—som alle har vært under stor innflytelse av, og i noen tilfeller ble dominert, av Vatikanet.

Disse historiske fakta kaster lys over de profetiske stykkene som vi har gitt en kort omtale. Slik kvinnen som rir på dyret i Åpenbaringen 17, representerer det «lille hornet» i Daniel 7 den store falske kirken. Det lille hornet rykket opp

de tre ikke-religiøse rikene som hersket i regionen, og deretter gikk videre med å guide de sju gjenværende hornene, eller oppstandelsene. På samme måten, har kvinnen som rider dyret, avgjørende innflytelse over alle de sju hodene, som representerer de siste sju oppstandelsene av det som har blitt kalt Det hellige Romerriket.

Det bringer oss til hensikten med dette kapitlet. Det har vært seks oppstandelser av Romerriket med den store falske kirken sittende over skreps på dem alle. Den sjuende former seg nå. Disse unionene, selv om de har blitt veldig påvirket av religion, har vært *alt annet enn hellige*. Bibelstudenter er ikke overrasket over denne kjensgjerningen fordi Bibelen beskriver denne politiske makta som et fryktelig dyr, og den store kirken som moren til *skjøgene*, drukken av blodet til Guds hellige. Men folk flest leser ikke Bibelen.

Så hva med historie? Beklagelig å si, men de fleste studenter ikke historie heller. La oss se nærmere på det *historiske* forholdet mellom europeiske keisere og pavetronen opp gjennom Middelalderen. Hva er de historiske fruktene av denne unionen mellom kirke og stat? Og hvordan tilpasser disse unionene seg Bibelprofetier?

Etter som vi ser litt på disse historiske begivenhetene, vil du legge merke til hvordan Tyskland, i det meste av Middelalderen, hadde den mest dominerende innflytelsen i Europa.

Topper og daler

Johannes viser til de sju oppstandelsene av Romerriket som «fjell» i Åpenbaringen 17:9-10. Men mellom hver «fjelltopp» var det daler. Selv om disse oppstandelsene var profetert å være suksessive, helt opp til tilbakekomsten til Kristus, var det tidsrom mellom hver av dem. H.G. Wells beskriver effektivt dette «opp og ned» scenarioet i boka si *The Outline of History*: «Romerriket vakler, kravler, blir dyttet av scenen, og kommer til syne igjen, og—hvis vi kan bringe dette bildet et skritt videre—det er kirken av Roma som spiller rollen som trollmann, og holder liv i dette liket.»

I oldtida var Romerriket inndelt i to regioner. Roma var hovedstaden i vest, Konstantinopel i øst. Forbløffende nok viser bildestøtten i Daniel 2 til at de to beina av jern er Romerriket. Ved 476 e. Kr., hadde Roma blitt plyndret av voldsomme barbariske stammer av tysk opprinnelse (husk at det var romerne som kalte disse voldsomme krigerne for *Germany*). Det østlige riket i Konstantinopel var praktisk talt maktesløs. Romerriket var offisielt tilintetgjort.

Ved 554, hadde katolisismen vunnet nok styrke til å dominere verden. På pavens befaling, flyttet Justinian, den mest kjente av alle keiserne i øst, regjeringen sin i den avdøde østre divisjonen til den vestre—Roma. Riket var midlertidig gjenopprettet som «Det hellige Romerriket»—en union av europeiske nasjoner med en romersk pave ridende på det som en kvinne på et dyr.

Justinians styre i Vest-Europa var kortlivet. Han døde i 565 og riket døde hen. Slik Johannes profeti i Åpenbaringen 17 sier, gikk dyret fra vaglen sin på fjelltoppen ned i en dal, hvor det gikk i vinterdvale. Men ikke lenge. Til og med før Justinian døde, dukket det opp en annen, enda mer skremmende, politisk tilstedeværelse som ville endre utseendet på politikk og religion i Europa for alltid.

Karl den store

Frankerne var den første barbariske stammen som gikk over til katolisismen, men det var for politisk vinning, ikke religiøs. Frankerne, de fleste av dem av germansk opprinnelse, brukte kirken til å støtte den ekspansjonistiske politikken deres, mens kirken var avhengig av de frankiske herskerne for beskyttelse. Det var en union som bare var basert på politikk.

Det frankiske riket nådde sitt høydepunkt under Charlmagne (betyr Karl den store). Før Karl den store dukket opp som verdenshersker, var den politiske scenen i Europa veldig splittet. Tyskland var delt inn i mange forskjellige stammer. En stor del av Italia var okkupert av lombardene. Og Bysants ble anerkjent som etterfølgeren til den østlige regionen av det gamle Romerriket. Karl den store, sammen med den pavelige tronen, forandret alt dette til slutt—men ikke uten mye blodsutgytelse.

Karl den store følte at det var hans plikt å forsvare kirken. I 774, etter en forespørsel fra pave Leo III, entret han inn i Nord-Italia og beseiret Det lombardiske riket, og forente Italia for første gang på århundrer. I 799, kom han igjen til pavens hjelp, som hadde blitt overfalt, brutalt slått, og kastet i fengsel av en bande oppviglere. Med den militære oppbakkinga av Karl og de frankiske troppene hans, ble paven bevist uskyldig i alle forseelser og gjeninnsatt i sitt geistlige embete.

Det følgende året, i Roma, mens Karl den store knelte i bønn under en julefeiring i den gamle St. Peterskirken, plasserte paven en krone på hodet hans og erklærte ham for å være «den 73dje keiseren av Det fjerde verdensriket.»

På dette tidspunktet skulle vi merke oss at opp gjennom middelalderen, var det mange lærde, teologer og *til og med paver*, som visste at Romerriket var det fjerde verdensherskende riket. Mange av dem identifiserte til og med dette fjerde riket med det ene som Daniel snakket om i profetien sin. Det er grunnen til at europeere og katolikker fortsetter med å prøve på å gjenoppvekke dette imperiet! Bibelen sa at det bare ville være *fire* imperier. Mer om dette senere.

Som konge av frankerne, var Karl den store i stand til å underlegge seg hver eneste en av de germanske stammene, med unntagelse av en: angelsakserne. Angelsakserne holdt fast på sin egen tro og nektet, selv med trussel om dødsstraff, å underkaste seg under katolisismen. Karl den store

Justinian

Karl den store

Otto den store

Henry IV

Fredrik II

Maximilian I

Karl V

Napoleon

bestemte seg for å tvinge sitt merke på kristendom på dem med sverdet. Angelsakserne sto hardnakket i mot i årevis. På et tidspunkt, henrettet Karl den store 4500 angelsaksiske fanger, av ren frustrasjon. Denne barbariske handlingen gjorde angelsakserne enda sintere.

Det tok Karl den store 30 år for å utrydde det «angelsakser» problemet fullstendig, men ikke før mangfoldige tusen hadde blitt henrettet for sin religiøse tro. Etter mer enn 18 erobringer mot angelsakserne, seiret Karl den store til slutt. På slutten enten underordnet angelsakserne seg under styret til Karl den store, eller utfordringen deres endte med døden.

Som keiser av Det «hellige» Romerriket, følte Karl den store at det var hans plikt å spre den kristne troen, ved å bruke uansett hvilke midler som var nødvendig. *New Encyclopedia Britannica* sier: «De VOLDELIGE metodene som denne misjonsoppgaven ble utført med, hadde vært ukjente i den tidlige middelalderen, og den blodige straffen som ble tildelt de som brøt kirkeloven eller fortsatte å ta del i hedenske skikker, fremkalte kritikk innen Karl den stores egne sirkler» («Charlemagne, Keiser»).

Den volden som Karl den store brukte for å påtvinge undersåttene sine den katolske troen, var simpelthen ukjent i tidligere imperier! Han tvang kristendom-merket sitt på alle. Riket hans kunne ha hatt direkte bånd til de gamle romerne, men det var for visst ikke «hellig»—selv om det var en stor kirke som ledet det.

Og likevel, i kommende århundrer, var målet til etterfølgende keisere å gjenopprette tradisjonene til *Karl den store* i deres søken om å gjenopplive Romerriket!

Det tyske hellige Romerriket

Karl den stores imperium, en av de største som noensinne hadde hersket i Europa, overlevde ikke engang hans sønn og etterfølger. Da det oppløste seg, ble folkene på den vestlige siden av riket hans, til slutt kjent som franske. De tysk talende folkene mellom Rhinen og slaverne i øst utbredte seg inn i Tyskland. Det faktumet at han hersket over begge folkene, er hvorfor noen bestrider den nasjonale arven til Karl den store.

Mens det kan være noen kontroverser over røttene til Karl den store, er det ingen når det kommer til den neste romerske oppvekkelsen. Otto den store, som ble salvet til tysk konge i 936, var den første av en lang rekke av tyske keisere som dominerte den politiske arenaen i Europa. Paven tildelte Otto keiserkronen i 962. I de neste 800 åra, kalte tyske konger seg for «romerske keisere av den tyske nasjonen.»

Lik så mange av dem som fulgte i fotsporene hans, var Otto en ubarmhertig kriger. Han utstrakte «kristendommen» med sverdets makt. *Encyclopedia Britannica* sier at han

var «gjenstand for voldelige lidenskapelige utbrudd» og at «politikken hans var å knuse alle tendenser til uavhengighet» («Otto I,» 11te utgave).

I hvert nytt territorium som han beseiret, var Otto påpasselig med å plante inn nye tyske kolonier. Dette markerte begynnelsen på tysk nasjonalisme. Før denne tida var tyskerne fremdeles for en stor del delt i henhold til stammer. «Men da kongene deres krevde retten til å bli kronet som romerske keisere, ble de selv den imperialistiske rasen. De begynte derfor å være stolte over det felles tyske navnet. Slik ble en følelse av nasjonalitet vekket, som *aldri siden forlot tyskerne fullstendig*, selv i deres mørkeste perioder» (Henry Northrop, *History of the World*, Bind 1).

Denne verdensherskende, nasjonalistiske ånden er hva som drev så mange tyske konger over Alpene og inn i Italia, på leting etter romerske ting. Selv om forholdene mellom tyske keisere og katolske paver ikke har vært uten konkurranse og kamp om overhøyhet, er det tydelig hvorfor foretakendet har holdt ut tidens prøve. Tyske keisere har alltid visst at veien til verdensdominans går gjennom Roma. På samme måte har pavedømmet lenge visst at den eneste måten de kraftfullt kan spre religionen sin, er å skrive over dette fryktelige politiske dyret som styrer med sverdet.

Opprettholde Unionen

Selv om det ikke er nok plass til å gå i detalj om alle keiserne som styrte under den tredje gjenoppstandelsen av Det hellige Romerriket, er det i det minste viktig å vise hvor langt mange tyske keisere gikk for å sikre seg tette bånd med pavedømmet. De to neste etterfølgerne til Otto

den store, sønnen og sønnesønnen, tilbrakt mye av livet sitt, og til slutt døde, i nærheten av Roma. Senere, etter at han hadde blitt bannlyst fra kirken, ventet Henry IV (1056-1106) i tre dager utenfor pavens slott under bitende kalde forhold, før paven kom ut og innvilget han tilgivelse. Fredrik Barbarossa (1152-1190) tilbrakte 15 år i Nord-Italia i løpet av seks forskjellige militær ekspedisjoner. Han også hadde til hensikt å holde den eldgamle æren og makta til Romerriket i live.

Barbarossas sønnesønn, Fredrik II (1212-1250), var den siste keiseren som hersket, i løpet av denne tysk-dominerte gjenoppvekkelsen av Romerriket. Fredrik var en av de mest betydningsfulle tyske keiserne noensinne. For ham var den ideelle regjeringa en totalitær stat.

Lik keisere før ham, så også Fredrik på seg selv som veldig religiøs. I 1224 etablerte han lovgivningen som tillot brenning av kjettere på bålet. Pave Honorius III og etterfølgeren hans, Gregory IX, gledet seg over forslaget.

Etter Fredriks død, falt Romerriket i søvn igjen—en annen dal mellom de sju «fjelltoppene.» Scenen var satt for at en annen tysk familie ville innsmigre seg hos Vatikanet i sin søken etter verdensherredømme. Denne kongelige linjen ville til slutt spenne seg over 600 års historie!

Habsburg dynastiet

For en tid besto Romerriket uten en keiser. I 1273 ble den østeriske Rudolf av Habsburg kronet til konge i Aachen, men ikke keiser. I begynnelsen syntes det som om habsburgerne var mer opptatt av makta i deres eget dynasti i Tyskland og Østerrike, enn de var av å dominere verden.

Det var ikke før det 15de århundret at keisermakt igjen ville spille en nøkkelrolle i tysktalende kongers streben. Det var da Fredrik v, den habsburgske kongen over Tyskland, ble kronet av paven til Romerrikets keiser. Den tittelen forble i familien inn til dynastiet endte i 1806.

Storheten til Habsburg-dynastiet ligger mer i dets varighet enn det gjør i dets dynamiske ledere. Likevel frembrakte det i alle fall to fremtredende konger som regjerte etter hverandre i det 16de århundret—Maximilian I (1493-1519) og Karl v (1519-1556).

Maximilian la grunnarbeidet for et internasjonalt imperium ved å arrangere to ekteskap med det spanske huset av Castilla og Aragonia. I det ene ekteskapet giftet Filip, Maximilians sønn seg med Joanna, datteren til Ferdinand og Isabella. Slik ble genealogien til Habsburger-dynastiet delt mellom tyske og spanske linjer.

Det var Karl, sønnen til Filip og Joanna, som ble kronet til romersk keiser i 1520, som Karl v. Han ble en av de største keiserne i historien. Lik Fredrik II, mente Fredrik at keiseren regjerte suverent. Det var under hans styre at denne fjerde gjenoppstandelsen av Det hellige Romerriket nådde sitt høydepunkt.

I en alder av 19, ble Karl hersker over spanske og tyske maktområder, inkludert Tyskland, Burgund, Italia og Spania, sammen med betydelige oversjøiske eiendommer. Riket hans ble kjent som «riket der sola aldri går ned.» Ikke siden dagene til Karl den store hadde en tysk keiser hersket over slik et enormt territorium.

Før kroningen i Aachen, ble Karl stilt det tradisjonelle spørsmålet av kurfyrsten av Köln: «Vil du holde og aktivt vokte ved alle tilbehørlige midler den hellige troen som er nedarvet til katolske menn? Vil du være det trofaste skjold og beskytter av den hellige kirke og tjenerne hennes? Vil du verne om og vinne tilbake disse rettighetene til riket og besittelsene til imperiet, som ulovlig har blitt ranet til seg?... Vil du vise passende ærbødighet til paven og Det hellige Romerriket?»

«Jeg vil,» svarte Karl.

Ti år senere ble han kronet til keiser i Roma av paven, og kjærlighetsaffæren mellom kirke og stat var igjen oppflammet på nytt. Selv om Karl hadde sverget å forsvare den katolske kirken, gjorde han bare noen få nytteløse forsøk på å rette på revnen i den religiøse verden som ble satt i gang ved Luthers opprør i 1517. Ikke desto mindre er forfølgelsen hans av arabere og jøder godt dokumentert. Fakta er at han steg til høyden på sin makt mens de spanske og romerske inkvisisjonene raste i Europa.

Etter Karls død, rev Habsburg-dynastiet seg løs sammen med spanske og østeriske linjer. Den østeriske Habsburg-linjen tiltok seg fremdeles tittelen «romerske keisere av den tyske nasjonen» akkurat som forgjengerne deres fem århundrer tidligere, bortsett fra at de ikke lenger dro

på pilgrimsferd til Roma for å bli kronet av paven. Det imperialistiske embetet ble nedarvet innen Habsburg-linjen.

På dette tidspunktet hadde makta og styrken til den fjerde gjenoppstandelsen av Det hellige Romerriket begynt å avta. Den protestantiske reformasjonen svekket den enerådende kirken i Roma betraktelig. På den verdslige siden, begynte maktstrømmen å skifte mot Frankrike. Den fjerde gjenoppvekkingen av Det «hellige» Romerriket hadde ikke lenge igjen.

Da Napoleon til slutt knuste det som var tilbake av Habsburg-imperiet i det 19de århundret, syntes det som om den siste levningen av Det «hellige» Romerriket hadde blitt ødelagt. Men det historikerne ikke innså var at da Napoleon var rask til å snappe keiserkronen ut av pavens hender, og kronet seg selv i 1804, hadde Det hellige Romerriket bare forflyttet seg inn i hendene på den ambisiøse franskmannen.

Etter århundrer med tysk og østerisk innflytelse, var Det hellige Romerriket gjenoppvekket for en kort periode under fransk dominans. Det var Romerriket i forkledning. Napoleon ga seg i kast med å videreføre idealene til Karl den store, bare i en mer moderne verden. Lik tyske keisere før ham, så Napoleon for seg at han selv styrte verden—og nok en gang *gjennom* Vatikanet.

Fransk dominans var kortlivet. I det 20de århundret, reiste det samme Romerriket det stygge hodet sitt for sjette gang, nok en gang med en tysk «keiser» og den katolske kirken som hovedspillerne. Under forkledning av moderne utvikling, var det middelalderen, det hele om igjen—denne gangen i en mye større målestokk og med mer sofistikerte bevæpning. (Mer om dette i kapittel 4).

Middelalderens store feiltakelse

Under styret til Rudolf av Habsburg i det 13de århundret, skrev en mann kalt Jordan av Osnabrück en bok om hvordan Romerriket ble flyttet over på tyskernes hender. Han var ikke den eneste i middelalderen som nærnet en slik ideologi. Mange mente at det var tyskerne som hadde den monumentale oppgaven med å styre og bevare Det hellige Romerriket. Men hvorfor?

Husk at da Karl den store ble kronet, kalte paven ham for keiseren av det *fjerde* verdensimperiet. Ideen om at Romerriket var det fjerde til å styre verden, hadde ikke sitt utspring i denne paven. Fakta er at århundrer tidligere, mens det gamle Romerriket fortsatt eksisterte, trodde de fleste jøder og kristne at det ville være verdens siste rike, på grunn av hva profeten Daniel skrev.

Mange lærde visste at Romerriket var profetert å være det fjerde og siste verdensrike. Men utover det feiltolket de tragisk Bibelfrophetiene. Det er hva som førte til så mye vold og blodsutgytelser i middelalderen.

Folk gikk feilaktig ut fra at antikrist ville dukke opp på verdensarenaen med en gang Romerriket var tilintetgjort.

Arving til et testament

Roman Herzog mottar den 1997
Internasjonale Charlemagne Prisen.

Det som Bibelen faktisk sier, er at etter at det fjerde riket blir borte fra arenaen, ville *Guds Rike* bli satt opp (Daniel 2:44).

Dette ble også feiltolket fordi folkene i middelalderen gikk ut fra at Det hellige Romerriket var Guds Rike på Jorda! Det elevene lovene sine og sin streben etter verdensherredømme, over Guds. Slik ble fundamentet for tragedien i middelalderen lagt, ikke på et *hellig imperium*, men på Satan-inspirerte, grove feiltolkninger av Guds Ord.

Tyskerne, mer enn noe annet folk, følte at det var deres guddommelige plikt å ta vare på dette «hellige» Romerriket, slik at «antikrist» ikke ville komme til syne. Så igjen og igjen, når riket sank ned i den dypeste undergang, ville det på en eller annen måte selv mønstre nok styrke til å reise seg igjen—vanligvis bak en mektig leder, ofte tyskere, støttet av en mektig religiøs leder i Roma.

Hva de samme folkene i disse imperiene også feilet med å forstå, var at disse samme romerske oppstandelsene var *dem selv*, profetert i Guds Hellige Bibel! Bibelen profeterer om fire, og bare fire, verdens-herskende riker. Men som vi har sett, ville det fjerde riket, etter at det hadde blitt knust i 476 e. Kr., bli gjenoppvekket 10 ganger til, der de siste sju av dem ville være sammen med pavemakta i Roma som det oppstandne «hellige Romerriket.»

Det er det samme Romerriket, under nye navn og titler, som igjen oppsto siste århundre under tysk dominans, og som venter på et siste hurra, igjen oppildnet av en sterk hånd, sannsynligvis tysk.

En oppfordring om å huske

8de mai, 1997, ble den tidligere tyske presidenten Roman Herzog overrakt den Internasjonale Charlemagne Prisen for innsatsen sin for å forene Europa. I takketalen sin sa dr. Herzog: «I 1000 år har skjebnen til kontinentet vårt dreid seg om valget mellom et sammenhengende eller et splittet Europa. Charlemagne, som prisen er oppkalt etter, gjorde sitt eget spesielle valg: den første samlingen av Europa. I en slik stund må sannheten bli fortalt: Bare ved å pløye seg igjennom en *sjø av blod, svette og tårer*, nådde han målet sitt.»

Historien om europeisk sammenslutning har virkelig vært en historie med mye blod. Og Tyskland har vært Europas fremste gjerningsmann med å sette i gang den blodsutgytelsen.

Roman Herzog har lenge vært en av Tysklands største initiativtakere for europeisk sammenslutning. Han og mange andre europeiske ledere lytter ofte tilbake til Karl den store som inspirasjonen bak dagens sammenslutning.

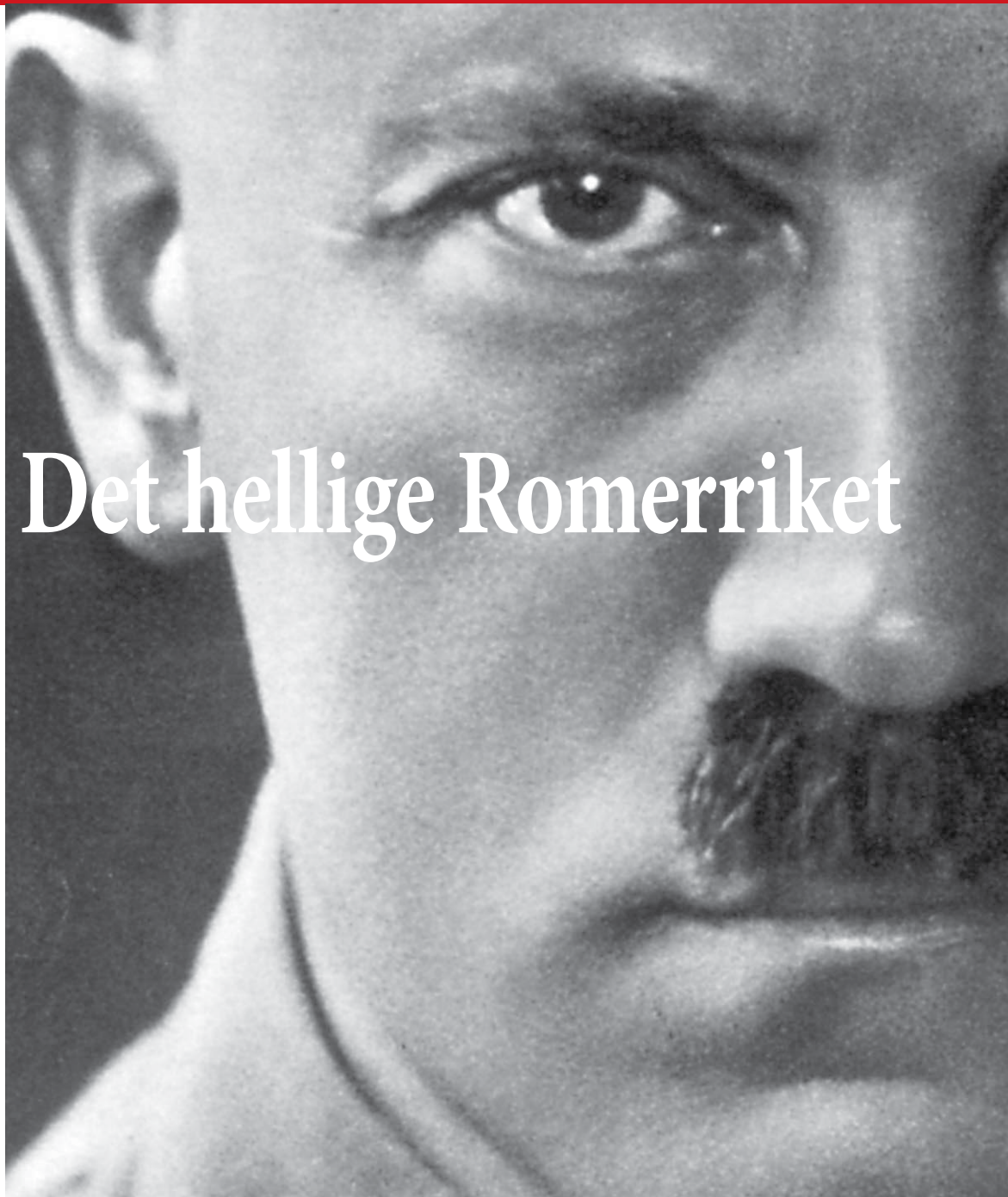
Veldig snart nå, vil 10 nasjoner, eller grupper av nasjoner, forenes i en union under innflytelse av en stor kirke. Alt med denne unionen *ser ut til* å være riktig. Religionen, velstanden, militærmakta. Men de endelige fruktene av denne unionen vil bli redselsvekkende. Historien bekrefter dette. Sammensvergelse, forræderi, blodsutgytelse, intoleranse og henrettelser. Disse orda beskriver best Det «hellige» Romerriket i middelalderen.

Rundt regnet *40 millioner mennesker* ble slaktet under den såkalte «hellige» Inkvisisjonen—PAVEDØMMETS MARERITTVAKSINE FOR «KJETTER»-VIRUSET! De romerske og spanske inkvisisjonene eliminerte praktisk talt protestantismen i Italia og Spania! Verden har sannsynligvis aldri sett en mer skjendig periode enn disse mørke og elendige åra i det 14de, 15de og 16de århundret.

De historiske fruktene til denne unionen mellom et mektig politisk dyr og en stor falsk kirke, har ikke vært hellige—heller ugudelig. Og når disse råtnene fruktene blir åpenbart en siste gang, vil verden bli sjokkert. Hvordan kunne noe som syntes å være så riktig—så religiøst—være så ondt? Svaret finnes nedtegnet på tusenvis av sider med historie. Og enda viktigere, Gud profeterte det for lenge siden i sidene på den boka som nesten ingen leser og studerer—Den Hellige Bibelen. Kanskje er det på tide at vi griper etter denne boka fra hylla, blåser støvet av den og går løs på den. Du vil bli sjokkert over hvor nøyaktig Gud forutsier framtida.

HITLER

og Det hellige Romerriket

Da Adolf Hitler var 17 år gammel, skjedde det en radikal forandring i livet hans. En nær venn av Hitler ble dypt rystet over stemmen hans. I boka si, kalt *The Psychopathic God—Adolf Hitler*, skrev Robert G.L.: «Etter å ha stirret intenst på vennen sin i et helt minutt, begynte han å snakke. 'Aldri før og aldri igjen har jeg hørt Adolf Hitler snakke slik han gjorde på det tidspunktet, da vi sto der alene under stjernene, som om vi var de eneste skapningene i verden.' [August] Kubizek syntes at det var noe rart med Hitler den natta. 'DET VAR SOM OM ET ANNET VESEN SNAKKET UT AV SKIKKELSEN HANS, OG BEVEGET HAN LIKE MYE SOM DET GJORDE MEG. Det var i det hele tatt ikke et tilfelle der en taler blir revet med av sine egne ord. Tvert imot, jeg følte heller at han selv lyttet med forbløffelse og følelse til det som kom ut fra ham med elementær styrke. Jeg vil ikke prøve å tyde dette fenomenet, men det var en tilstand av fullstendig ekstase og begeistring.' Hva Hitler sa den natta har gått tapt, men en ting var brent inn i minnet til Kubizek. Adolf snakket ikke om å bli en artist eller en arkitekt. Nå så han på seg selv som *Rienzi*, SOM MESSIASEN TIL FOLKET SITT. Han snakket om et 'mandat som han en dag ville få av folket, for å lede dem ut av trelldom til frihetens høyder.... HAN SNAKKET OM ET SPESIELT OPPDRAG SOM EN DAG VILLE BLI GITT TIL HAM'» (mine uthevelser gjennom det hele).

Vi trenger å tenke på, og la Gud tolke dette veldig sjeldne fenomenet. Hitlers venn sa at EN ANNEN STEMME SNAKKET GJENNOM HAM! Begge ble følelsesmessig opprørt.

Etter den opplevelsen tenkte ikke Hitler lenger som en 17 år gammel gutt. Han så på seg selv som «messiasen»! Dette er akkurat slik djevelen tenker! (Jesaja 14:14). Hitler visste at han ville motta et MANDAT—et «spesielt oppdrag» om å lede folket sitt. Det skjedde noe ekstremt sjelden og radikalt den natta.

Det sjette hodet

Da Benito Mussolini ble Italias leder før annen verdenskrig, kalte han regimet sitt for Det hellige Romerriket. Herbert W. Armstrong visste at dette var det sjette hodet til Romerriket (Åpenbaringen 17:8). Hva herr Armstrong ikke forsto var at Hitler spilte *nøkkel*rollen i Det hellige Romerriket—ikke Mussolini. Mer informasjon, som herr Armstrong ikke hadde, har blitt tilgjengelig. Satan var den virkelige makta bak det sjette hodet til Det hellige Romerriket (Åpenbaringen 13:4). Men han ga den ledende menneskerollen til Hitler. Hitler ledet Det hellige Romerriket, selv om han ikke åpent kalte regimet sitt med det navnet. Imidlertid har *Det tredje riket* en lignende betydning.

Bibelen sier at dette politiske dyret alltid er guidet, eller veldig påvirket av en stor kirke. Imidlertid blir mye av denne kirkeforbindelsen gjennomført bak scenen. Men den enslige forenende makta er djevelen.

«Dyret som du så, det var og er ikke, og det skal stige opp, ut av avgrunnen, og gå til undergang. Og de som bor på jorden, de som ikke, fra verdens grunnvoll ble lagt, har sitt navn skrevet i livets bok,—de skal undre seg når de ser at dyret var, og ikke er, og skal komme igjen» (Åpenbaringen 17:8). Det greske ordet for «avgrunnen» er *abyss*, som betyr *undergrunn*. Det betyr at dette store imperiet har fortsatt å overleve fra det opprinnelige Romerriket; det har bare til tider vært i «undergrunn.» Det har vært daler mellom fjelltoppene. Det var profetert at de siste sju hodene, eller oppstandelsene, ville bli guidet av en stor kirke. Det er slik kirken og staten fikk navnet Det «hellige» Romerriket.

Det sjette hodet steg opp fra undergrunn. Det betyr at mesteparten av verden ikke visste om dets eksistens. Etter at det var beseiret av de allierte i annen verdenskrig, gikk det tilbake til undergrunn hvor det begynte å arbeide svikeyfullt med å gjenvinne makt over verden. Det er ikke noe endelig nederlag i tankegangen deres. Et nederlag er bare et tilbakeslag i målet deres om verdensdominans!

Dette imperiet vil fortsette inntil Gud utsletter det, fordi det blir styrt av Satan.

Dyret lever mektig av uvitenheten til denne verden. Svik er dets mektigste våpen. Bibelen sier at det er på den måten de knuser «elskerne» sine!

Satan holder det i live for å herske over verden, og det er i ferd med å bryte ut på verdensarenaen igjen—denne gangen med større styrke enn noen sinne. Over hele verden vil menneskenes ansikter plutselig bli hvite av uforlignelig frykt! Denne europeiske makta er nesten klar til å sjokkere verden—igjen!

Vi kan bare være takknemlige for at dette vil være den siste gangen.

Vi kan forstå det sjuende hodet som reiser seg så mye bedre og lettere, hvis vi forstår det sjette. Det sjette hodet gir oss en DRAMATISK PRØVEFRAMVISNING på hva som vil skje en siste gang i nær framtid. Alt vi trenger å gjøre er

å fatte hva det sjette hodet gjorde, og deretter multiplisere det med rundt 20 eller 30! Bibelen åpenbarer at det sjette hodet har en veldig nær tilknytning til det sjuende.

Satans makt

«De tilbad dragen, fordi den hadde gitt dyret makt. Og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret og hvem kan stride mot det?» (Åpenbaringen 13:4). Satan er makta bak denne europeiske sammenslutningen som reiser seg. Dyret hans demonstrerer makta si ved å gå til krig. Satan er mester ødeleggeren. Han er i ferd med å rette den hatefulle makta si mot U.S., Britannia og den jødiske nasjonen. Disse er Satans fremste mål blant nasjonene. De er folkene som har hatt en historie med Gud.

Djevelen brukte Hitler og Det hellige Romerriket til å utsette rundt 50 millioner mennesker i annen verdenskrig. De brakte intense lidelser over et mye større antall mennesker. Vi har gjentatte ganger sett konsentrasjonsleirer på fjernsynet. Edward R. Murrow kalte dem *utryddelses* leire med rette—hovedfunksjonen deres var å utrydde folk! Det er bare en liten forsmak på hva som er i ferd med å skje i denne verden igjen.

Allerede i annen verdenskrig demonstrerte Satan makta si. Vi skulle ta dette som en advarsel om hva som er i ferd med å skje igjen, men i en mye større målestokk.

Men Satan har til og med et større mål åndelig. «Det ble gitt det en munn som talte store og bespottelige ord. Og det ble gitt det makt til å holde på i førtito måneder» (vers 5). Denne verden er i ferd med å bli slynget ut i en 3½-års trengsel—«hedningefolkenes tider» (Lukas 21:24). Det vil bli de verste lidelsene som denne verden noensinne har kjent (Jeremia 30:6-7; Daniel 12:1; Matteus 24:21-22).

«Det åpnet sin munn til spott mot Gud—til å spotte hans navn og bolig og dem som bor i himmelen» (Åpenbaringen 13:6). Denne europeiske sammenslutningen spotter Gud. Det har en ærefryktingytende makt og satanisk arroganse.

«Og det ble gitt det å føre krig mot de *hellige* og seire over dem. Det ble gitt det makt over hver stamme og hvert folk og hvert tungemål og hvert folkeslag» (vers 7). Satans vesentligste krig vil være mot Guds egne helgener. Han *seirer* over, eller dreper, dem. Akkurat nå gjør de fleste av helgenene opprør mot Gud. Hvis de ikke angrer og omvender seg før Trengselen, må de ofre sitt fysiske liv for å kvalifisere seg for Riket.

«Alle som bor på jorden, skal tilbe det, hver den som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som er slaktet, fra verdens grunnvoll ble lagt» (vers 8). Satan vil tvinge alle under sin makt, med trussel om død, til å tilbe religionen hans. Bare de, hvis navn er skrevet i Guds livets bok, vil nekte å gjøre det.

Verden kan ikke en gang forestille seg hvor skrekkelig dette marerittet vil bli!

Vi må se hvordan Satan arbeidet gjennom en mann i annen verdenskrig. Da kan vi bedre forstå hvordan han vil bruke en mann til å slynge verden inn i tredje verdenskrig.

Hitlers religion

I 1926 sa Hitler: «Kristus var den største tidlige kjemperen i kampen mot verdensfienden, jødene... Arbeidet som Kristus startet, men ikke kunne fullføre, vil jeg—Adolf Hitler—avslutte» (John Toland, *Adolf Hitler*). Han betraktet ikke Jesus som en jøde, men bare halvt jødisk, fordi Han var unnfanget av Gud.

Hitler mottok åpenbaring fra guden sin om å lede Det tredje riket i annen verdenskrig.

Det var åpenbart at han ble brukt av denne verdens gud—Satan—og demonene hans (2 Korinterne 4:4). De fleste er uvitende om åndeverdenen fordi folk NEKTER å kjenne Gud og djevelen!

Hitler sa: «Vi er ikke en bevegelse, vi er heller en religion. ... Jeg vil komme til å bli en religiøs skikkelse» (Waite, i det nevnte verk). Selv Hitlers «tusenårs Rike» var en religiøs tro, bygget på det 1000-årige bibelske Tusenårsriket.

Det er virkelig forbløffende at verden vet så lite om den sataniske makta som var bak Hitler. Så mye har blitt skrevet, men ikke forstått. «Den kolossale Forsamlingssalen som var planlagt for hans nye hovedstad av Germania, skulle heller betraktes som en geistlig katedral enn en sivil bygning. Kuppelen skulle bli stor nok til å inneholde kuppelen til Peterskirken sju ganger—et favoritt-tall. Som Albert Speer har skrevet: 'Det var egentlig en HALL FOR TILBEDELSE... Uten en slik KULT-BETYDNING ville motivasjonen for Hitlers hovedstruktur vært meningsløs og uforståelig... '» (sammesteds).

Hva er det han sier? Albert Speer, en veldig intelligent og nær venn av Hitler, uttalte klart at Hitler var motivert av en ekstrem kult-tilbedelse. Det betyr at vi ikke kan forstå hva som motiverte Hitler, med mindre vi forstår den radikale religionen hans! Vi må oppfatte hvorfor han planla å bygge en stor «hall for tilbedelse» med slik underlig «kult-betydning.»

Disse menneskene som sto Hitler nær, har fortalt verden om den sataniske religionen hans. Likevel nekter verden vanligvis å tro dem!

De morderiske fruktene av Hitlers regime skulle få oss til å se en sykелighet som ligger utenfor menneskenes rike!

MENNESKEHETEN MÅ LÆRE AT SATAN ER EN REALITET—enten ved *ord* eller ved *opplevelse* gjennom lidelse!

Hitler var forberedt for jobben sin. Satan er den mektig forfalskeren. Som Gud bruker en mann til å lede Kirken Sin, så gjør Satan. Djevelen har også en «utvalgt.» Herr Waite kommenterer en talende uttalelse av Hitler: «*Fremfor alt*, har jeg lært fra Jesuittordenen.' Det er sikkert at eden om umiddelbar lydighet til der führer minnet påfallende på den spesielle eden som jesuittene sverger til paven. Dessuten snakket Hitler om

UTRYDDELSE LEIRE

I begynnelsen brukte nazistene mobile drapslag som ble kalt Einsatzgruppen, som besto av fire enheter med 500 til 900 menn i hver av dem, for å gjennomføre massebordene av jøder. Inntil høsten 1942, hadde de myrdet omtrent 1.5 millioner jøder. Men dødsleirene viste seg å være en bedre, raskere, metode med mindre personell for å drepe jøder, en som spart skyterne, ikke ofrene, for følelsesmessige kvaler.

Det totale tallet for jødisk folkemord, inkludert skytinger og leire, var mellom 5.2 og 5.8 millioner, om lag halvparten av Europas jødiske befolkning. Omtrent 5 millioner andre ofre omkom for hendene til nazi Tyskland. De estimerte dødstallene for de forskjellige leirene er følgende:

Auschwitz	1 000 000 jøder; 1 000 000 andre
Treblinka	750 000 jøder
Belzec	550 000 jøder
Sobibór	200 000 jøder
Chelmno	150 000 jøder
Lublin	50 000 jøder

hans SS-elite, som bar det hellige symbol og kledde seg i svart, SOM HANS JESUS SAMFUNN. Han også beordret SS-offiserer til å studere *Spiritual Exercises* av Ignatius of Loyola, FOR ØVELSE I TROENS UBØYELIGE DISPLIN» (sammesteds).

Det er en kombinert kirke og stat i Det hellige Romerriket. Legg merke til hva John Toland skrev om de nære båndene mellom Hitler og ledere i Den katolske kirken: «Ved midten av 1933-tallet støttet flertallet av tyskerne Hitler... 'Hitler vet hvordan en skal guide skipet, ' annonserte Monsignor Ludwig Kass, lederen av det nylig ulovlige Katolske partiet etter en audiens med paven. 'Jeg møtte ham regelmessig til og med før han ble kanseller, og ble storlig imponert over den klare tankegangen hans, av hans måte å møte realiteter mens han opprettholdt idealene sine, som er edle... Det spiller liten rolle hvem som styrer så lenge ordenen blir opprettholdt.' Pius XI sluttet seg til de samme prinsippene, noe som ble bevist den 20de juli da EN OVERENSKOMST MELLOM VATIKANET OG HITLER BLE SIGNERT. Kirken erklærte seg innforstått med å holde prester og religion utenfor politikk

mens Hitler, blant annet, garanterte fullstendig frihet til konfesjonelle skoler i landet, en betydningsfull seier for tyske katolikker. Hans Hellighet tok imot Hitlers representant, Franz von Papen, svært imøtekomende og bemerket hvor tilfreds han var over at den tyske regjeringa nå hadde en mann som leder, som kompromissløst opponerte mot kommunisme og russisk nihilisme i alle dets former.'

«Vatikanet var så takknemlige for å bli anerkjent som en fullverdig partner, at det BA GUD OM Å VELSIGNE RIKET [DER REICH]. På et mer praktisk plan, BEORDRET DET DE TYSKE BISKOPENE TIL Å SVERGE LYDIGHET OG TROSKAP TIL DET NASJONAL SOSIALISTISKE REGIMET. Den nye eden konkluderte med disse bemerkelsesverdige orda: 'I utførelsen av det åndelige embetet mitt og i min omsorg for velferden og interessen til Det tyske Riket, vil jeg gjøre alt jeg kan for å unngå alle ufordelaktige handlinger som kan sette det i fare'» (i det nevnte verk).

Dette illustrerer hvordan kirken og staten har samarbeidet i de seks oppstandelsene til Romerriket. Nå skjer det enda en gang i Europa.

Det er mange katolikker i dag som ikke liker å innrømme Hitlers forbindelse med katolisismen. Vi har ofte skrevet om hvordan de *fleste* av nazistlederne FLYKTET ETTER ANNEN VERDENSKRIG, GJENNOM VATIKANETS «RATLINES.» Det er en veldokumentert sannhet. DE FREMSTE LEDERNE I DEN KATOLSKKE KIRKEN HJALP DE VERSTE KRIMINELLE I DET 20DE ÅRHUNDRET Å FLYKTE! Det er ikke et hellig forhold. Den sannheten alene bør elektrifisere folk til en intens bekymring om hva som skjer i Europa i dag! Folk er i en mer enn dyp søvn—de er i koma! Men ikke for så lenge. Tida med blindhet er snart forbi.

Hva skjedde i Wien?

Hitler sa at GRUNNLAGET for filosofien hans ble lagt i Wien. Hvorfor Wien? Hva skjedde der?

«Han insisterte... at de tidligere åra hans i Wien var absolutt avgjørende for karrieren hans fordi 'PÅ DEN TIDA FORMET JEG ET BILDE AV VERDEN OG ET SYN PÅ LIVET SOM BLE GRUNNLAGET FOR HANDLINGENE MINE... JEG HAR IKKE MÅTTET FORANDRE NOE.' ...

«Albert Speer, som kjente Hitler best under annen verdenskrig, var overbevist om at der führers intellektuelle utvikling, STOPPET OPP MED VERDEN SLIK HAN HADDE KJENT DEN I WIEN I 1910» (Waite, op.cit.).

Senere skrev Hitler om denne kritiske perioden i Wien, i boka: *Mein Kampf*: «Dette var den tida da DEN STØRSTE FORANDRINGEN SOM JEG NOENSINNE VILLE ERFARE, FANT STED I MEG. Fra en ynkelig kosmopolitt hadde jeg forandret meg til en fanatisk antisemitt.»

Waite fortsatte deretter i boka si: «Det er vanskelig å overvurdere hvilken betydning forpliktelsen hans mot antisemittisme hadde for Hitler. Det betydde nesten alt for ham.»

Kronjuvelene til Tredje Riket

Hitler krevde eiendomsrett over rikseplet, rikskronen og rikssverdet.

Det var imidlertid ikke den største forandringen i Hitler at han ble en fanatisk antisemitt. Det er bare en del av fortellingen. Dette er hvor mange mennesker er forført.

En stor del av verden ser på jødene som Guds utvalgte folk. I Wien kom Hitler til troen på at Gud hadde erstattet jødene med tyskerne og Det hellige Romerriket. Han trodde at *tyskerne* var Guds utvalgte folk. Det er derfor kronjuvelene betydde så mye for ham.

I 1938, på en samling i Nuremberg, «hadde Hitler brakt fra Wien, etter 140 år, VERDIGHETSTEGNET TIL DET FØRSTE RIKE—imperium-kronen, septeret og imperium-sverdet. Ved presentasjonen av disse symbolene på imperialismen, FORSIKRET HAN HØYT OG HELDIG AT DE VILLE FORBLI I NUREMBERG FOR ALLTID» (Toland, op.cit.).

Det var en sterk erklæring. Han «forsikret høyt og hellig» at kronjuvelene til Det hellige Romerriket skulle «forbli i Nuremberg for alltid!» Dette er lik en døds-utfordrende forpliktelse til Det hellige Romerriket og guden hans! Han avla en evig ed!

KRONJUVELENE SKULLE VÆRE EN VIKTIG DEL AV DET TREDJE RIKET, SLIK DE VAR AV DET FØRSTE RIKET!

Når og hvor ble Hitler så brennende lojal overfor disse kronjuvelene? Logikken forteller oss at det skjedde mens han vokste opp i Wien. Mye av den informasjonen har forblitt undergrunn. Denne verdens gud ønsker at denne

sannheten forblir skjult inntil han nok en gang vil styre denne store dyremakta (Åpenbaringen 13, 17).

Hitler ga sine mest «inspirerte» taler i de avsindige, fakkell-berusende møtene i Nuremberg. Det er hvor kronjuvelene var. Og der du finner kronjuvelene, er Satan—kongen—nær.

Igjen, hvem er den virkelige kongen av Det hellige Romerriket? «Og et annet tegn ble sett i himmelen—og se: en *stor ildrød drage* som hadde sju hoder og ti horn, og *på sine hoder sju kroner*. Med sin hale drog den med seg tredjedelen av himmelens stjerner og kastet dem til jorden. Og den stilte seg foran kvinnen som skulle føde, for å sluke barnet hennes så snart hun hadde født» (Åpenbaringen 12:3-4). SATAN er herskeren over disse sju hodene! Han har båret seks kroner til Det hellige Romerriket, og han er i ferd med å bære den sjuende. Han er den virkelige kongen over dette dyret (se Åpenbaringen 13:4).

Han har den slags makt som ledet en tredjedel av englene til å gjøre opprør (Åpenbaringen 12:4). Hvor mye mer kan han gjøre med ubetydelige mennesker!

Når vil vi våkne?

Forstå denne bemerkelsesverdige sannheten! Hitlers grunnleggende lekse i Wien var den om Det hellige Romerriket! Hvis vi ikke kan lære den lekse ved å høre Guds budskap, da må vi lære den ved å bli rammet av det.

I boka si *The Young Hitler I Knew*, åpenbarer August Kubizek en Hitler som tenåring, som snakker om hvordan han personlig vil løse homoseksualitet og andre «sosiale problemer» når han etablerte Riket sitt. Ifølge Kubizek, var den unge Hitler «absolutt overbevist om at han en dag, personlig, ville gi befalinger der hundrer og tusenvis av planer og prosjekter som han hadde på fingerspissene sine, ville bli utført.»

Hitler drøftet herredømme over verden, og ga til og med spesifikasjoner om hvordan han ville gjøre det! Hvordan kunne en slik ung mann, en tenåring, tenke slike tanker? Fordi han visste at det hadde blitt gjort mange ganger før av Det hellige Romerriket.

Hitler var overbevist om at det bare var ham som forsto den sanne betydninga av verdenshistorien. Waite siterer to av Hitlers egne taler der han framhever sin egen viktighet. Den første talen ble gitt til kommanderende generaler fra Wehrmacht den 23de november, 1939. Hitler sa: «Jeg må i all beskjedenhet si at min person er uunnværlig. Verken en militær eller en sivil personlighet kunne ta min plass. ... Jeg er overbevist om styrken av hjernen min og min beslutsomhet. ... SKJEBNEN TIL DET TREDJE RIKET AVHENGER FULLSTENDIG AV MEG.»

I en annen tale som ble gitt 15de februar, 1942, sa Hitler: «Jeg har skapt en verdensmakt ut av det tyske Rike. Jeg er grenseløst stolt over at jeg ble velsignet av skjebnen med TILLATELSEN til å lede dette slaget.»

Hitler hørte stemmer

Hitler anså jødene for å være djevelen personifisert. Sannhet er at jødene har blitt gitt det spesielle oppdraget med å ta vare på Guds orakler (Romerne 3:1-3). Oraklene inkluderer Den hellige kalenderen, kunnskap om den bibelske uka, inkludert sjuendedags Sabbaten, og Det gamle testamentets Skrifter.

Jødene led mer enn noen annen rase under Hitlers ledelse. Historisk har størstedelen av ofrene til Det hellige Romerriket vært *åndelige* jøder—eller Guds Kirke (Åpenbaringen 6:9-11; 17:5-6).

Så Hitlers hat for jødene går mye dypere enn denne verden noensinne har forestilt seg. DEN HOVEDSAKELIGE STYRKEN BAK DENNE FØLELSEN ER SATANS HAT MOT GUD!

«Noe klikket i Pasewalk Hospitalet. Det var der, i overgangen fra året 1918-1919, at Hitler løste identitetsproblemet sitt og nådde det han kalte for 'den mest avgjørende beslutningen i mitt liv.' For nå visste han endelig hvem han var og hva han måtte gjøre. Han var lederen som var sendt av skjebnen. HAN MÅTTE SVARE 'STEMMENE' SOM HAN SA AT HAN HADDE HØRT—lik Jeanne d'Arc—SOM DISTINKT KALTE PÅ HAM MENS HAN LÅ I SYKEHUSSENGA SI. Stemmene ba han om å redde fedrelandet sitt fra jødene som hadde vanhelliget det» (Waite, op.cit.).

På side 29 i boka si skrev Waite: «Han fortalte en hjelperske at i løpet av den foregående høsten, mens han lå såret i senga si i et militær hospital, at han hadde fått en OVERNATURLIG VISJON, SOM BEORDRET HAM OM Å REDDE TYSKLAND.»

Hitler hørte *stemmer*. Han hadde en «overnaturlig visjon som BEORDRET ham om å redde Tyskland.» Beordret? Selvsagt forårsaket han i virkeligheten Tysklands ødeleggelse, men bare fordi Gud grep inn.

Han adlød ORDREN til sin falske gud! Han lyttet til og ga akt på den overnaturlige stemmen til Satan! Hitler visste at denne stemmen ikke var fra mennesker. Men de fleste mennesker vet ikke det! De fleste nekter fortsatt å forstå. Når vil vi våkne opp og forstå denne verdens gud? Hvor mye lidelse vil det ta?

Øynene til Hitler

Hvorfor hadde Hitler slike skinnende øyne med en «underlig hypnotisk virkning»? Det mest gripende ved det ellers så grove og heller alminnelige ansiktet hans, var øynene hans. De var ekstraordinære lyse blå i farge, med et svakt strøk av grønn-grått. Nesten alle som møtte ham, nevnte de UNDERLIGE OVERBEVISENDE ØYNENE HANS. Dette inkluderer Robert Coulondre, den franske ambassadøren, og den tyske dramatiker Gerhart Hauptmann, som, da han første gangen ble introdusert for Hitler, stirret inn i de berømte øynene hans og senere fortalte venner at: 'Det var det største øyeblikket i mitt liv!' Martha Dodd, datteren til den amerikanske ambassadøren, ble ikke skuffet over de berømte øynene, men fant dem 'FORBLØFFENDE OG UFORGLEMMELIGE...'

«Han visste om makta til sine egne lett utstående, skinnende øyne, hvis øyevippløse øyelokk økte den underlige HYPNOTISKE VIRKNINGEN» (sammesteds).

En barndomsvenn av Hitler sa at «øynene hans var så iøynefallende at EN IKKE LA MERKE TIL NOE ANNET. Aldri i mitt liv har jeg sett en person hvis utseende—hvordan skal jeg si det—var så fullstendig dominert av øynene. ... Det var forbløffende hvordan disse øynene kunne forandre uttrykket sitt, særlig når Adolf snakket ... Adolf snakket faktisk med øynene, og til og med når leppene hans var stille, visste en hva han ønsket å si. Den første gangen da han kom til huset vårt, og jeg introduserte ham for moren min, sa hun til meg om kvelden: 'For noen øyne vennens din har!' Og jeg husker helt tydelig at det var mer frykt enn beundring i orda hennes. Hvis jeg blir spurt om hvor en, i ungdommen hans, kunne legge merke til denne mannens usedvanlige egenskaper, kan jeg bare svare: 'I øynene hans.'» (Kubizek, op.cit.).

Waite fortsetter i boka si: «Spesielt kvinner fortsatte å bli IMPONERT OG SKREMT AV ØYNENE HANS. Nietzsches søster, typisk, var FASINERT OG UROET AV DEM: 'De gjennomsøkte meg tvers igjennom.' Denne inntrengende egenskapen forble der til enden. En ung militær adjutant som så sin führer like før Hitler tok livet sitt i 1945, var dypt sjokkert over utseendet 'til en syk, nesten senil gammel mann.' Men øynene var fortsatt effektive: 'Bare i øynene hans var det en UBESKRIVELIG SKINNENDE KLARHET ... og blikket som han ga meg var underlig gjennomtrengende'» (sammesteds).

Etter at H.S. Chamberlain møtte Hitler, fortalte ham senere: «DET ER SOM OM ØYNENE DINE ER UTSTYRT MED HENDER, FOR DE GRIPER EN MANN OG HOLDER HAM FAST» (sammesteds).

Waite skrev: «Øynene til Hitler var spesielt viktige for ham, og andre begynte å legge merke til dem i tidlig ungdom. Læreren hans på realskolen, dr. Gissinger, beskrev Adolfs øyne som 'SKINNENDE.'»

Det er ikke naturlig å ha skinnende øyne som kan bergta slik. Enhver som kjenner Bibelen vet at han var Satan—eller demon-besatt.

I Esekiel 28: 11-14, viser Gud til en ond konge og Satan om hverandre. Dette er fordi kongen enten var besatt eller fullstendig kontrollert av Satan—denne verdens gud. Satan har forført hele verden om makta si (Åpenbaringen 12:9).

Av sitatene overfor, finner vi at øynene til Hitler var «underlig overbevisende,» «skinnende,» «forbløffende og uforglemmelige,» de forårsaket frykt, og «skremte» og uroet folk. Øynene hans kunne «gripe en mann og holde ham fast.» De hadde en «underlig hypnotisk virkning.»

Øynene hans var ikke normale. Det første fysiske tegnet for å indikere demonbesettelse er gjennom øynene. Hvordan kunne en slik uhyggelig opplevelse ikke ha en intens innvirkning på øynene?

Kjærlighet kan vises gjennom øynene. Så kan hat. Bibelen beskriver øynene til de onde kvinnene i Israel at de har

«lokkende blick» (Jesaja 3:16—DNB 1978). På hebraisk betyr det at «de forfører med øynene sine.» Også «Uttrykket i ansiktene deres vitner mot dem» (vers 9). Det er ingenting på menneskekroppen som er mer avslørende enn øynene.

Menneskene i denne verden ser så mye av Satan og vet så lite om ham. Han kan stirre rett på dem og de har ingen anelse om at han er der.

Et villig subjekt

«Hitler likte ikke å bli fortalt at Guds veier ikke alltid var åpenbart til ham. Ved en anledning bemerket en assistent at 'Gud ikke lar folk se på de kortene Han holder.' Hitler brøt ut i et slikt voldsomt raserianfall at han selv fryktet for at han ville få et hjerteanfall. Han ga ordre om at denne assistenten aldri gjentok den støtende frasen.

«FØLELSEN AT HAN BLE SPESIELT LEDET FRA DET HØYE, VOKSTE MER INTENST MED ÅRA. 16de september, 1935, sa han: 'Det som ble nektet to millioner menn, ble gitt til oss fra skjebnen, og arbeidet vårt vil fortsatt bli husket av de kommende slekter.' I en tale i hjembyen hans Linz, 12te mars, 1938: 'Den gangen jeg reiste fra denne byen, bar jeg med meg den samme trosbekjennelsen som fyller meg i dag... Hvis skjebnen en gang så kalte meg ut fra denne byen... da må skjebnen derved ha gitt meg et oppdrag.'...

«Overbevisningene hans ble underbygget av mirakuløse unnslippelser fra attentat. Etter et mislykket bombeattentat den 20de juli, 1944, sa han til en marineassistent: 'Nå har Den Allmektige stanset hendene deres [attentatmennene] enda en gang'» (Waite, op.cit.).

I begynnelsen av oktober, 1923: «Mens han kjørte i den nye bilen sin gjennom åsene i Bavaria sammen med Rosenberg og Hanfstaengl, ble motorveien uventet innhyllet i tåke og den åpne røde Mercedes-en krenget ned i ei grøft. Ingen snakket på veien tilbake til München, der han vendte seg til Helen: 'Jeg la merke til at du ikke var det minste skremt av uhellet vårt. Jeg visste at vi ikke ville bli skadet. Dette vil ikke være den eneste ulykken som jeg vil slippe fra uskadet. Jeg skal komme meg gjennom dem alle og lykkes i planene mine'» (Toland, op.cit. side 200).

I en tale i München 14de mars, 1936, sa Hitler: «JEG GÅR, MED ALL SIKKERHETEN TIL EN SØVNGJENGER, DEN VEIEN SOM SKJEBNEN DIKTERER FOR MEG» (Waite, op.cit.).

Dette er en veldig urovekkende uttalelse—hvis du forstår Satan og kreftene hans. Hitler hadde ikke virkelig kontroll over sitt eget sinn! Han var fullstendig avhengig av *guden sin* for ledelse!

Dette er veldig vanlig i historien. Satan styrer denne verden gjennom mennesker. Så lenge som Hitler ga fullstendig etter for Satan, ble han gitt stor makt.

«Effektiviteten hans som en folkefører blir attestert av nesten alle som hørte ham. Rapportene til politiet i München for november 1919 beskriver hans utførelse som taler for partiet,

for 'mesterlig' og noterte gang på gang at han ble mottatt med 'stormende applaus.' Ernst Hanfstaengl, en sofistisert gradua fra Harvard, fant Hitler 'fullstendig uimotståelig... en mester i det talte ord.' Konrad Heiden, som den gang var en universitetsstudent og motstander av Hitler, som hadde hørt ham dusinvis av ganger, [sa]: 'Plutselig begynner denne mannen, som forlegent har ruslet rundt omkring... å snakke, fyller rommet med stemmen sin, undertrykker forstyrrelser eller motsetninger med SIN DOMINERENDE OPPFØRSEL, SPRER KALDE SKJELVINGER BLANT DE SOM ER TILSTEDE, AV BRUTALITETEN I ERKLÆRINGEN HANS, løfter ethvert emne i konversasjonen inn i historiens lys... tilhørerne er fylt med ærefrykt og føler at ET NYTT FENOMEN HAR KOMMET INN I ROMMET. DENNE TORDNENDE DEMONEN VAR IKKE DER TIDLIGERE; dette er ikke den samme forsakte mannen med senkede skuldre. Han er i stand til å gjøre denne transformeringa i et personlig intervju og i møte med en forsamling på en halv million.'

«Andre motstandere observerte det samme fenomenet: EN HALT, LITEN MANN SOM BLE FORVANDLET TIL EN STYRKE MED OVERVELDENDE KRAFT, talestrømmen gjorde ham strammere ' lik en strøm med vann strammer opp en vannslange'» (sammesteds).

Herr Waite sa at da Hitler var en ungdom, spiste han to pund med sjokolade hver dag. Han fulgte også i alminnelighet en vegetarisk diett. Hitler var fysisk svak hele livet. Men i talene sine talte han med en ærefryktinngytende kraft.

Etter en tale i Riksdagen, sa en engelsk observatør, major Francis Yeats-Brown dette om Hitler: «Under de retoriske stykkene steg stemmen hans til et villskapens høydepunkt: Han var en mann som var transformert og besatt. VI VAR TILSTEDEVÆRENDE VED ET MIRAKEL» (Toland, op. cit.). Det var et OVERNATURLIG mirakel!

Hitler var en «besatt» mann. Disse hendingene kan bare tolkes av Gud. Skribenter tillegger vanligvis denne krafta til mennesket Hitler. Men de tar fullstendig feil. Det var kraft utenfor menneskeriket.

Observatører så de «dominerende manerene» hans og la merke til at et «nytt fenomen hadde kommet inn i rommet.» «Denne tordnende demonen var ikke der tidligere!» Han var «besatt,» og det var et «mirakel.» En «halt, liten mann ble forvandlet til en styrke med overveldende kraft!»

Mennesker så virkningen, men forsto ikke årsaken. De burde ha gjort det. Alt de trengte var å tro på Gud og Ordet Hans!

Snart vil en annen mann komme på scenen, som til og med har en større kraft enn Hitlers. Han vil bli besatt av en Satan full av vrede, en djevel som vet at han bare har en kort tid (Åpenbaringen 12:12). Det Hitler gjorde er mildt sammenlignet med hva denne mannen vil gjøre.

«I den siste tid av deres herredømme, når overtrederne har fylt sine synders mål, skal det stå fram en konge med frekt ansikt og kyndig i onde råd» (Daniel 8:23). Han vil ha et

«FREKT ANSIKT» og overbevisende, fengslende, skremmende, hypnotiske øyne!

«Hans makt skal bli stor, men ikke ved hans egen kraft. Han skal gjøre fryktelig stor skade og ha framgang med alt det han foretar seg. Mektige fyrster og de helliges folk skal han ødelegge» (vers 24). Han har en fryktelig makt, men det er «ikke ved hans egen kraft.» Det er Satans kraft! Og Satan er fylt med den verste vreden noensinne!

Han vil gjøre «fryktelig stor skade,» eller mektig. Guds hellige folk—åndelige jøder—er hovedmålet hans.

Men for en praktfull ende denne mørke natta har. «Fordi han er klok, skal hans svikefulle framferd lykkes for ham. Han skal opphøye seg i sitt hjerte. Mange skal han ødelegge i deres trygghet. Ja, mot fyrstenes fyrste skal han sette seg opp, men uten menneskehånd skal han bli knust» (vers 25). Han fremtrer som om han ønsker fred. Men det er bare et bedrageri for plutselig å ødelegge *elskerne* sine. Jesus Kristus vil ødelegge dette onde imperiet for alltid.

Det er på tide at menneskene våkner opp fra søvnen og vil vite sikkert hva som kommer! Den tida er nesten her.

Overnaturlig kraft

Det er klart at Hitlers kraft var utenfor menneskeriket. Men var budskapet hans fra Gud Skaperen? Nei, det var et religiøst budskap fra en annen gud—denne verdens gud. Herbert W. Armstrong sa at Satan er tusen ganger mektigere enn vi er. Men menneskene avviser til og med å fatte Satans fryktelige makt.

Hvis de ikke kan lære det ved ord, er de i ferd med å lære det ved å bli ofre—lik ofrene i utryddelsesleirene i annen verdenskrig!

Kristus profeterte bare om to store kirker i Åpenbaringsboken—Sin Kirke og Satans kirke, som rider på de sju dyra til Det hellige Romerriket. Alt dreier seg rundt disse to kirkene (se i særdeleshet Åpenbaringen 12). Gud gjør det veldig enkelt, mens Satan kompliserer det og forvirrer forførte mennesker. Og likevel er verden nesten fullstendig uvitende om begge kirkene, til sin egen skam og fryktelige lidelse!

Her er hva Hitler sa den 4de mars, 1938, etter at han hadde innlemmet Østerrike i Det tyske riket, med makt: «Skjebnen har pålagt meg et oppdrag og å forene det tyske folk... et oppdrag om å gjenopprette hjemlandet mitt til Det tyske Rike. Jeg har tro på dette oppdraget. Jeg har levd for det, og jeg tror at jeg nå har utført det.»

Hitler trodde at Gud ledet ham til å tvinge Østerrike inn i Det tredje riket. Verden iakttok det og gjorde ingenting. Mange jøder var så skremte at de begikk selvmord til og med før den tyske hæren ankom Østerrike. Og hundrevis flere ble selvfølgelig myrdet etter at hæren ankom.

Hitler ble ledet til å utføre denne blodige ofringen, ikke av Gud, men av den onde guden til denne verden. Alt

dette ble gjort i religionens navn. Dette er hvor det store bedraget ligger!

Når vil vi bli kjent med denne verdens gud? Må vi alle bli ofre før vi gir akt på advarselen?

Oppildne hele nasjonen

Hele verden blir holdt i uvitenhet gjennom forførelse. Dette gjør at det er veldig lett å gjennomføre Satans jobb. Det er fremdeles bare Gud som kan redde oss, slik Han reddet U.S. og Britannia i annen verdenskrig. Men det er ikke noen Winston Churchill som er klar til å advare oss denne gangen.

I dag fokuserer tyskerne og Den europeiske unionen nok en gang folkenes sinn mot Det hellige Romerriket. Den europeiske parlamentarikeren Otto von Habsburg sa: «Det [europeiske] fellesskapet lever i temmelig høy grad av arven til Det hellige Romerriket, selv om den store majoriteten av folket som lever av det, ikke vet hvilken arv de lever etter.»

MERK DEG, «DEN STORE MAJORITETEN» VET IKKE AT DE SELV NÅ LEVER AV ARVEN TIL DET HELLIGE ROMERRIKET! Det er fordi det har vært «undergrunn»—akkurat slik Gud profeterte. Men det forandrer seg raskt etter som imperiet vokser i makt.

Folket trenger et mer spesifikt fokus for å oppildne fantasien sin. Og de får akkurat det. Herr Habsburg, en etterkommer av Habsburg dynastiet, som styrte Det hellige Romerriket i 400 år, snakket om en krone i et museum i Wien, Østerrike, som symboliserer svært mye for tyskerne. Han sa: «Vi eier et europeisk symbol som tilhører alle nasjonene i Europa i like stor grad; DETTE ER KRONEN TIL DET HELLIGE ROMERRIKET, SOM GIR KONKRET UTTRYKK TIL TRADISJONEN TIL KARL DEN STORE.» Karl den store ble kronet til keiser av Det hellige Romerriket i 800 e. Kr.—Det første riket. Kan vi se hvor Satan tar dem? Det er ikke nødvendigvis et spørsmål om hvor de ønsker å gå, det er om hvor Satan leder dem!

Herr Habsburg unnlot å fortelle at Det hellige Romerriket også uttrykte tradisjonene til Mussolini og Adolf Hitler—lederen av Det tredje riket.

Europa vil igjen bli tryllebundet av kronen til Karl den store—akkurat slik Hitler var det.

Pave John Paul II sa at han ønsket «å redde Europa og verden fra den endelige katastrofen»—nukleær tilintetgjørelse av alle mennesker. Men Satan vil faktisk bruke Det hellige Romerriket til å slynge verden ut i et atom-ragnarok!

Det riket har alltid blitt brukt som redskap til stor ødeleggelse. Endetids-oppstandelsen vil bli den langt mest ødeleggende noensinne!

Det er bare bibelske Israel som har en historie med Gud. Vi er uten unnskyldning! Vi er i ferd med å bli straffet for de opprørske holdningene våre—av «elskerne» våre.

Hitler ga bare en liten forsmak på det kommende dyret som vil initiere et atom-ragnarok.

Den makta vil få U.S. og Britannia til å lide mer enn noe annet folk har gjort noensinne her på denne Jorda!

For en usannsynlig pris vi må betale for uvitenheten vår og opprøret vårt!

Konrad Heiden skrev en innledning til en engelsk oversettelse av *Mein Kampf*. I den kom han med disse uttalelsene: «*Mein Kampf* gjorde Hitler rik. Den ble en bestselger bare nest etter Bibelen. Boka kan vel bli kalt en slags SATANISK BIBEL... Prinsippet at mennesker ikke er likestilte er den teoretiske hensikten med *Mein Kampf*...

«At en slik mann kunne komme så langt mot å sette ambisjonene sine ut i livet, og—over alt—kunne finne millionvis av villige redskaper og hjelpere; det er et fenomen som verden vil lure på i kommende århundrer.»

I virkeligheten vil *ikke* menneskene lure på dette i århundrer. Snart vil de bli lært sannheten og forstå Det hellige Romerriket. Sataniske bibler og djevelske imperier er i ferd med å bli ødelagte for alltid. Uheldigvis vil det skje etter at mange millioner mennesker har blitt drept av det sjuende hodet.

Karl den stores ånd

Hva som skjer i den europeiske superstaten er et mysterium for det meste av verden. Men det mysteriet begynner å bli fjernet. Bernard Connolly skrev en bombe av en bok i 1995 med tittelen *The Rotten Heart of Europe*. I årevis arbeidet han i sentret til Valutakurs Mekanismen til Den europeiske unionen. Han ledet kommisjonsenheten som var ansvarlige for kontroll og tilsyn i systemet. Han stempler den europeiske superstaten som *råtten*. Hvorfor det?

«Det er en kamp om kontrollen over den europeiske superstaten,» skrev herr Connolly, «der franske teknokrater konfronterer tyske føderalister, der begge sider påstår at de kjemper under FANEN TIL KARL DEN STORE. De 'indirekte skadene' av denne kampen ligger hovedsakelig i framtida, men det kunne bli redselsfullt.»

Hvem vil få kontrollen over denne store superstaten? Kampen vil bli redusert til to nasjoner—Frankrike og Tyskland. Tviler virkelig velinformerte folk på hvem som vil vinne denne kampen? Nasjonen som kontrollerer pengene vil styre suverent.

«Over Rhinen, har etterfølgende tyske regjeringer, i sin jakt på et 'EUROPEISK' SKALKESKJUL FOR TYSKE AMBISJONER, vært forberedt på å akseptere en tilsynelatende avståelse av nasjonal valutamyndighet—så lenge som de nye europeiske valutamyndighetene ser, høres ut, lukter og handler nøyaktig slik som de tyske valutamyndighetene gjør nå» (sammesteds).

EU systemet har allerede blitt kalt en Trojan hest. Herr Connolly sier det er et «SKALKESKJUL FOR TYSKE AMBISJONER.»

Akkurat hva er disse ambisjonene?

«Bundesbank begynte å bruke denne anledningen fullt ut, ved å sette dets forpliktelse om å 'støtte den generelle økonomiske politikken til regjeringa' helt til side. I 1966, satte de med overlegg i gang en scene en nedgang som detroniserte

kansleren, Ludwig Erhard, som, som finansminister, hadde underkjent Bundesbank-innsigelser mot revisjonstakst av [Tyske mark] i 1961. Presidenten i Bundesbank på den tida, Karl Blessing, kommenterte med synlig tilfredsstillelse at 'VI MÅTTE BRUKE RÅ MAKT FOR Å SETTE TING PÅ PLESS'—en formulering som ikke er veldig ulikt det som blir brukt av militærledere i land i Den tredje verden, som uten videre avsetter en oppesen sivil leder for de vender tilbake til barakene. Det gikk ikke ubemerkt hen at mannen som erstattet Erhard, Georg Kiesinger, LIK MANGE AV DE PROMINENTE FIGURENE I BUNDESBANK PÅ DEN TIDA, VAR ET TIDLIGERE MEDLEM AV NAZISTPARTIET, hvor enn mye eller lite betydning den kjensgjerningen måtte kunne ha» (sammesteds).

Connolly drøfter bare en tysk institusjon her. I 1966 hadde Bundesbank «MANGE PROMINENTE FIGURER» SOM VAR NAZISTER! Gir det oss en ide om hvor den europeiske superstaten styrer? Er vi redde for å se i øynene denne bokas sannhet om hva som skjer i Tyskland og Europa? Frykter vi for å se Bibel profeti i øynene?

Nazistene visste hvordan de kunne «bruke rå makt for å sette ting på plass»! Og ikke bare i det økonomiske systemet.

Vi er alle klar over Hitlers tredje rike. Herr Connolly KALLER IMPERIET TIL KARL DEN STORE FOR DET FØRSTE RIKE.

De fleste av EU lederne arbeider for å «gjenskape riket til Karl den store. Det var ikke noen tilfeldighet at den belgiske regjeringen huset kontorene og møterommene til Ministerrådet i EU i Bygningene til Karl den store, i Brussel.

«Det var heller ikke noen tilfeldighet at Giscard og Schmidt ble enige om å akseptere det belgiske kompromissforslaget, på et tosidig møte i september 1978 i Aachen, hovedsete og gravplassen til Karl den store. Symbolismen ble sterkt understreket både av Frankrike og Tyskland; de to lederne foretok et spesielt besøk til tronen til Karl den store, og en spesiell gudstjeneste ble holdt i katedralen; på slutten av møtet bemerket Giscard at: 'Kanskje ånden til Karl den store ruget over oss da vi drøftet valutaproblemer.'» (sammesteds).

Ånden til Karl den store har vendt tilbake. Denne tidligere kongen som styrte over Det første rike, måtte vade gjennom en «sjø av blod» for å nå målet sitt om å styre Europa.

Det store spørsmålet forblir ubesvart. «I det nye rike til Karl den store, HVEM VILLE SPILLE KARL DEN STORE? Det er akkurat det samme spørsmålet som var underforstått, og latt ubesvart, i Maastricht» (sammesteds).

Verden vil snart vite hvem denne nåtidas Karl den store vil være. Du kan være sikker på at han vil ha Tysklands stempel om godkjenning. Handlingene hans vil sjokkere verden mye mer enn den opprinnelige Karl den store. Han vil føre verden ut i den største «blod-sjøen» som menneskeheten noen gang har sett eller drømt om! Enten vi innser det eller ikke, Det fjerde rike har ankommet.

Folk flest har ignorert den kjensgjerningen at Herbert W. Armstrong advarte verden om at Tyskland ville reise seg igjen. Det var bare noen veldig få som lyttet.

Herr Armstrong sa at tysk industri og det tyske folkets viljestyrke og beslutsomhet om å arbeide, produsere og organisere var selve hjertet og livsblodet til hele Europa. Han sa at de ødelagte områdene av Europa ikke kunne komme tilbake uten under ledelsen av et gjenoppvekket og sterkt Tyskland.

Verden er vitne til at historien gjentar seg selv en gang til. Snart vil alt være over. Bare tilbakekomsten til Jesus Kristus vil være i stand til å sette en stopper for det hele.

Boka til Nahum er en endetids-profeti om Tyskland. Nahum 3:16-17 snakker om denne uvirkelige makta. «Dine kremmere er flere enn himmelens stjerner; slikkerne bredte ut sine vinger og fløi bort. Dine fyrster er som gresshopper [Winston Churchill kalte til og med tyskerne og militærmaskinen deres for 'gresshoppene'], og dine høvdinger ligner en gresshoppesverm som slår seg ned på murene på en kald dag; solen går op, og de flyver bort, og ingen vet hvor det blir av dem» (dnb—1930).

Etter annen verdenskrig gikk bare nazistene i undergrunn og forsvant som gresshopper om vinteren. Plutselig var de borte. Men akkurat like plutselig har de kommet farende tilbake på

verdensarenaen. Det er nøyaktig den måten som Gud forutsa at det ville skje i denne endetiden.

Guds Ord er sant! Det er grunnen til at herr Armstrong kunne forkynne med slik absolutt myndighet, om vissheten og de fryktelige konsekvensene ved at Tyskland ville reise seg igjen—fordi Bibelen sa at det var slik.

Voldsomhet i Tyskland

La oss undersøke noen av de profetiene som herr Armstrong dekket for å komme til sine alarmerende nøyaktige forutsigelser om Tyskland i endetiden. Gud reiser opp tyskerne for å irettesette et ondt Israel, som består av nasjoner som har hatt en historie med Gud. De har sviktet Gud. Nå vil Gud straffe dem for denne mest avskyelige av alle synder.

I vers 6 av Habakkuk 1, sier Gud: «For se, jeg lar kaldeerne reise seg, det ville og voldsomme folket...» Kaldeerne er et av

oldtidas folk fra Babylon. Oldtidas Babylon og kaldeerne har forsvunnet fra verdensarenaen. Men den gamle babylonske religionen forblir.

«Stig ned og sett deg i støvet, du jomfru, Babels datter! Sett deg på jorden uten *trone*, du kaldeernes datter! For de skal ikke mer kalle deg den fine og kjæle» (Jesaja 47:1). Hvor er Babylon i dag? Hvilken religion i verden er det som har en trone i dag?

«Sitt taus og gå inn i mørket, du kaldeernes datter! For de skal ikke mere kalle deg *rikenes dronning*. Jeg var vred på mitt folk, jeg vanhelliget min arv og gav den i din hånd. Du viste dem *ikke barmhjertighet*. Selv på oldingen lot du ditt åk tyngte hårdt» (versene 5-6). En kvinne eller «dronning» i Bibelprofeti viser til en kirke. Som beskrevet i kapittel 3, er det en stor falsk kirke som enten dominerer eller har veldig innflytelse over de sju oppstandelsene av Det «hellige» Romerriket (Åpenbaringen 17:5-6). Dette riket former seg nå i Europa for sjuende og siste gang. Åpenbaringen 17:12 sier at det vil bli en sammenslutning av 10 europeiske nasjoner. Og Tyskland, vil bli den dominerende spilleren i denne Europamakta.

Gud kaller denne tysklede krigsmaskinen for «ville og voldsomme» i Habakkuk 1—en veldig god beskrivelse. Den er full av villskap, fullendt med lynrask blitskrig krigføring. Gud sier at de «farer fram så vidt som jorda når, for å ta i eie boliger som ikke tilhører dem» (Habakkuk 1:6). Gud sier at Han lar «kaldeerne reise seg.» Alt vil dreie seg rundt Tyskland. De andre landene er bare med på rittet.

I vers 7 gir Gud oss mer forståelse om disse voldsomme, krigerske folkene. «Fryktelige og forferdelige er de. Fra seg selv henter de sin rett og sin høyhet.» Jerusalem Bibelen oversetter vers 7: «Et grufullt og fryktet folk, *fra deres makt* henter de sin *rett*, sin storhet.» Hvis du vet noe om historie, vet du hvem Gud snakker om. Det tyske folket er krigere hvis styrke gir dem retten til å gjøre det de ønsker, når som helst de måtte ønske det.

Vers 11—KJV: «Da skal sinnet hans endre seg, og han skal forbigå, og krenke, og tillegge denne makta si til *sin gud*.» Sinnet til denne mannen som leder dette politiske dyret vil endre seg fordi guden hans, Satan, vil ha en veldig innflytelse over ham, hvis ikke *besette* ham. SATANS MAKTA VIL STÅ BAK ET GJENOPPSTÅTT OG VOLDSOMT NAZI TYSKLAND!

Et av de største *miraklene* som denne verden har produsert i vår tid, er oppstandelsen av Tyskland: gjenreisning av Tyskland fra knust stein til den største makta i Europa—og som SNART VIL BLI DEN STØRSTE MAKTA I VERDEN! Det går over all forstand.

Dyremakta

I Åpenbaringen 17:1-3, sier engelen til Johannes: «Kom, jeg skal vise deg dommen over den store skjøgen, hun som sitter over de mange vann. Med henne har jordens konger

drevet hor. De som bor på jorden, er blitt drukne av hennes horelivs vin. ... Der så jeg en kvinne sitte på et skarlagensrødt dyr, som var fullt av spottenavn. Dyret hadde sju hoder og ti horn.» Gud sier at et forunderlig dyr vil oppstå som vil berøre *alle* Jordas innbyggere.

Fortsett i vers 7: «Engelen sa da til meg: Hvorfor undrer du deg? Jeg skal si deg hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne, det som har sju hoder og ti horn.» Gud åpenbarte til herr Armstrong, gjennom disse versene i Åpenbaringen 17 og andre skriftsteder, at et stort politisk dyr reiser seg i Europa, som vil slutte seg sammen med et stort religiøst dyr i en ugudelig allianse, for å beseire verden. Religion vil opphisse europeerne følelsesmessig. Og da vil en som lider av stormannsgalskap komme på scenen, og oppildne folk slik bare noen som er lik Hitler kunne gjøre det.

Vers 8 i Åpenbaringen 17 sier: «Dyret som du så, det var og er ikke, og det skal stige opp, ut av avgrunnen, og gå til undergang. Og de som bor på jorden ... skal undre seg når de ser at dyret var, og ikke er, og skal komme igjen.»

Ordet som er oversatt «avgrunnen» eller *abyss* i vers 8 betyr *undergrunn*. Det er hvor nazistene har vært siden før slutten på annen verdenskrig.

Det *såkalte* *hellige* Romerriket vil reise seg til makt en siste gang. I Åpenbaringen 17: 9-12 sier det: «Her er den forstand som har visdom: De sju hoder er sju fjell, som kvinnen sitter på. De er også sju konger. De fem er falt. Den ene er nå—det er når herr Armstrong kom på scenen og begynte å forstå alle disse profetiene—«Den andre er ennå ikke kommet»—men reiser seg nå—«og når han kommer, skal han bare bli en kort tid. Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, og også en av de sju, og farer bort til undergang. De ti horn som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike. Men de får makt som konger i én time sammen med dyret.»

Denne ugudelige unionen vil ikke vare lenge, men «Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret» (vers 13). Hele *eksistensen deres* VIL DREIE SEG OM Å GJØRE DET SOM SATAN BEFALER DEM OM Å GJØRE. Og det vil bli FORFERDELIG! «For da skal det bli en trengsel så stor som det ikke har vært fra verdens begynnelse til nå, og heller ikke mer skal bli!» (Matteus 24:21).

I Åpenbaringen 18:3 forteller Gud oss mer om dette sataniske systemet som blir kalt Babylon. «For av hennes horelivs vredes-vin har alle folk drukket. Kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmennene på jorden er blitt rike av hennes overdådige vellevnet.»

Og denne store religiøse makta—denne kvinnen på dyret—hva vil hun gjøre med makta si? Versene 12 og 13 sier at hun vil lage handelsvarer av «treller og menneskesjeler.»

I Jesaja 10:5 sier Gud: «Ve Assur, *min vredes ris*! Min harme er staven han har i sin hånd.» Legg merke til at Gud snakker om Assur, ikke de 10 nasjonene. Det er bare en

En ugudelig union

«Der så jeg en kvinne sitte på et skarlagensrødt dyr...»

mektig nasjon. Det er Tyskland som er den store trusselen. Gud bruker dem for et spesielt formål.

Gud sier: «Mot et gudløst folk sender jeg ham. Mot et folk jeg er vred på, byr jeg ham å fare for å røve og plyndre og trække det ned som avfall» (vers 6). Gud sier at tyskerne er redskap i Hans hender. De trår mennesker ned «som avfall.»

Vers 7: «Men slik mener han ikke, og i sitt hjerte tenker han ikke slik. ...» Selv den snart kommende lederen av den tysk-ledede dyremakta vil ikke tenke at han noen gang ville ødelegge og utrydde nasjoner. Men det er hva resten av dette verset sier: «... han har lyst til å ødelegge, til å utrydde mange folk.» Som det sier i Habakkuk 1:11-KJV, vil sinnet hans endre seg.

Det er mange nasjoner som har blitt ødelagt av makta til tyskerne. Husk uttalelsen til Leonard Catrell: «I alle annaler om menneskeerobringer, er det vanskelig å finne noe folk som brenner mer for blodutgytelse og massakre enn assyrerne. Blodtørstigheten og grusomhetene deres har få paralleller MED UNNTAGELSE AV NÅTIDA»—betyr *Tyskland*.

Den største krigsmaskinen i hele historien var Assyria. Assyrerne var store erobrere. De hadde overlegne våpen og en overlegen organisasjon. Og de er tilbake på verdensarenaen i dag!

Tyskland i profetiene

På den tida herr Armstrong kom på scenen hadde mye av Daniels profeti allerede blitt historie. Det er imidlertid fortsatt en avgjørende del av denne profetien som ennå ikke er oppfylt—som snart vil skje!

I Daniel 8:23 sier Gud: «I den siste tid av deres herredømme»—et endetids-Romerriket—«når overtrederne har fylt sine synders mål, skal det stå fram en konge med FREKT ANSIKT og kyndig i onde råd.» Dette er det politiske dyret som er i ferd med å reise seg og *forbløffe* verden!

Tyskland og Den europeiske unionen vil for en stund, ha et stort utbrudd med økonomisk vekst som et utbytte av den politiske unionen. Deretter vil denne kolossale superstaten, med dets store militærmakt, vende seg mot Israel. Gud sier at det kommer til å skje.

Fortsett i Daniel 8:24: «Hans makt skal bli stor, men ikke ved hans egen kraft.» Det er ni andre nasjoner i dyrealiansen ved siden av Tyskland, men den virkelige makta bak dyret er Satan (Åpenbaringen 13:4)—det er det «ikke ved hans egen kraft» betyr. Det vil være 10 nasjoner eller grupper av nasjoner, og denne tyske lederen, en «konge med frekt ansikt,» vil kontrollere dem alle.

Vers 24 fortsetter: «Han skal gjøre fryktelig stor skade ...» Det betyr ATOM UTRYDDELSE! Tyskland vil skaffe seg atomvåpen og atombomber og en mektig hær. De vil «gjøre fryktelig stor skade» utrydde MILLIONER AV MENNESKER!

Hele byer vil bli lagt øde. Likevel lover Gud beskyttelse til Sine trofaste folk. Vi vil *treng*e beskyttelse. Hva vil skje med de som gjør narr av Guds beskyttelse? Vers 24 viser skjebnen deres: «Han skal gjøre stor skade og ha framgang med alt det han fortar seg. Mektige fyrster og de helliges folk skal han ødelegge.»

I vers 25 ser vi menneskehetens skjebne i hendene på denne «kongen med frekt ansikt.» «Fordi han er klok skal hans svikefulle framferd lykkes for ham. Han skal opphøye seg i sitt hjerte. Mange skal han ødelegge i sin trygghet ...» Eller som Ny engelsk Bibel oversetter den frasen: «Han skal mane fram store planer og, når de minst venter det, volde ødeleggelse på mange.» Gjennom mesterlig, satanisk svik, vil denne dyremakta ødelegge og forårsake skade PÅ MILLIONER av mennesker!

De verste av hedningene

Hvorfor tillater Gud denne fryktelige dyremakta å reise seg og ødelegge? Esekiel 7 forteller oss at Gud tillater det for å straffe folket Sitt. Les versene 2-3.

Hvorfor må Gud gjøre dette? Vers 23: «Gjør lenken ferdig! For landet er fullt av blod-dommer, og byen er full av vold.» Hvem snakker dette om? Les overskriftene i avisene dine. Denne voldsepidemien er mest av alt i De forente stater. Byene er fulle av vold. Gud vil straffe nåtidas israelitter fordi landene våre er *fulle av vold* og nasjonene våre vil likevel ikke vende seg til Gud.

Her er hva Gud vil gjøre. «Jeg vil la DE VERSTE AV HEDNINGENE komme. De skal *ta* deres hus *i eie*. Jeg vil gjøre ende på de frekkes stolthet. Deres helligdommer skal bli vanhelliget» (vers 24). Når de «verste av hedningene» kommer til makta, vil de gjøre det de alltid har gjort. Det er bare det at denne gangen, sier Gud at de vil volde mer ødeleggelse, død og utryddelse enn noe som *noensinne* har skjedd i menneskets historie (Esekiel 5:9).

Tyskerne har mange vidunderlige karakteristikk. Men når Satan leder dem til krig, BLIR DE BRUTALE!

Noen ganger trenger vi å bli minnet på hvor forferdelige mennesker kan være mot medmennesker. Det er antageligvis ikke noe større eksempel på umenneskelighet enn tyskerne

i annen verdenskrig. Men hvor mye har vi glemt? Har vi stengt det fullstendig ute fra tankene våre? Tenker vi at det ikke vil skje igjen? Gud sier at det vil skje MYE VERRE TING ENN NOEN GANG TIDLIGERE.

Vi trenger å minne oss selv på hva som skjedde i tyske konsentrasjonsleirer i disse stygge tidene i den nyere «sivilisasjonen.» Frasen de «verste av hedningene» gjelder for DAGENS Tyskland.

Krise på slutten

La oss se på en profetie som ennå må bli oppfylt, som viser at begivenheter som vi ser er under utvikling i dag, leder

til kriser på slutten av denne tidsalderen. «I endens tid skal Sydens konge [en Midtøsten makt] støte sammen med ham. Nordens konge skal storme fram mot ham med vogner og hestefolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre» (Daniel 11:40). Tyskerne vil få kontroll over Midtøsten.

Vers 41: «Han [Nordens konge] skal også falle inn i det fagre land [Jerusalem og Det lovede land]. Mange vil falle. ...»

Begivenhetene i Midtøsten vil føre til alvorlige stigende problemer. De vil *utløse* TREDJE VERDENSKRIG. Bibelen sier så. Nordens konge er nesten på plass for denne globale

HAR VI GLEMT?

Det følgende er noen grafiske og sørgelige utdrag fra Shoah, An Oral History of Holocaust, av Claude Lanzmann.

Da vi først åpnet gravene kunne vi ikke hjelpe for det, vi begynte alle å hulke, men tyskerne slo oss nesten til døde. Vi måtte arbeide i et dødstempo i to dager, mens vi hele tida ble slått, og uten redskap. Tyskerne forbød oss til og med å bruke orda «lik» eller «ofre.» De døde var vedkubber, møkk, absolutt betydningsløse. Enhver som sa «lik» eller «offer» ble slått. Tyskerne fikk oss til å referere til legemene som Figuren, det er, som nikkedukker, dukker, eller som Schmattes, som betyr «filler.»

Overhodet for Vilna Gestapo fortalte oss at det var 90 000 mennesker som lå der, og at absolutt ikke noe spor måtte være tilbake av dem ...

På den tida begynte vi å arbeide på det stedet som de kalte Treblinka. Jeg kunne fremdeles ikke tro hva som hadde skjedd der på den andre sida av porten, hvor folk gikk inn, alt forsvant, og alt ble stille. Men på et minutt finner vi ut, når vi begynner å spørre folkene som hadde arbeidet her før oss om hva som hadde skjedd med de andre, sa de: «vel, hva mener du med, hva skjedde? Vet du ikke det? De er alle gasset, alle drept.» Det var umulig å si noe—vi var akkurat som steiner. Vi kunne ikke spørre om hva som hadde

skjedd med konene, med barna. «Hva mener du—kone, barn? Ingen finnes mer!» ...

Så mens 5000 jøder ankom Treblinka, var 3000 døde i bilene. De hadde skåret over håndleddet eller bare dødd. De vi avlesset var halvdøde og halvgale. I de andre togene fra Kielce [Polen] og andre steder, var minst halvparten av dem døde. Vi stablet dem, her, her og her. Tusenvis av mennesker stablet opp den ene oppå den andre på rampen. Stablet som ved. I tillegg var det andre jøder som fortsatt var i live, som ventet der i to dager: De små gasskamrene kunne ikke lenger få unna mengden. De fungerte dag og natt i den perioden.

Det fortsatte å komme flere mennesker, alltid flere, som vi ikke hadde fasilitetene til å drepe. Høytstående offiserer hadde det travelt med å rense opp Warszawa gettoen. Gasskamrene kunne

ikke håndtere mengden. De små gasskamrene. Jødene måtte vente på sin tur i en dag, to dager, tre dager. De forutså hva som ville komme. Kanskje var de ikke sikre, men mange visste. Det var jødiske kvinner som kuttet over håndleddene til døtrene sine om natta, deretter sine egne. Andre tok gift ...

Likene som lå der ble ryddet bort. Det var perioden med de gamle gasskamrene. Fordi det var så mange døde at de ikke kunne bli kvitt dem, hopet likene seg opp rundt gasskamrene og ble der i dagevis. Under denne haugen av lik var det en tre tommer dyp sump, full av blod og larver og møkk. Ingen ville renske det opp. Jødene fortrakk å bli skutt heller enn å arbeide der.

tragedien. Sydens konge er praktisk talt også der—og de har olja. De er bare ennå ikke fullstendig klar over hvor mye makt den olja gir dem over Europa.

Tyskland, som har praktisk talt ikke noe olje, venter på en mulighet til å overta kontrollen over Midtøsten. De har planlagt dette i årevis. Behovet for olje var utløseren som forårsaket at Japan angrep Pearl Harbor, og startet annen verdenskrig i Stillehavsområdet. Den samme utløseren kunne bli hovedgrunnen for sammenstøtet mellom Nordens konge og Sydens konge.

Kontroll over Jerusalem kunne også føre til krig. Både katolikker og muslimer ønsker seg desperat Jerusalem.

Straff og frelse

Men assyrene vil bli ydmyket. Gud kommer til å straffe assyrene, akkurat som Han vil straffe Israel og Kirken Sin. Alle disse endetids-profetiene viser det samme sluttresultatet for Tyskland: ØDELEGGELSE!

Tysklands fryktelige skjebne blir vist i Jesaja 13:17-19. Gud vil KNUSE den tyske krigsmaskinen ved å sende asiatiske horder mot dem!

I Jesaja 10:12-13 sier Gud: «Men når Herren har fullført hele sin gjerning på Sions berg og i Jerusalem, da vil jeg hjem søke Assurs konge for følgene av hans hjertes overmot og trossen i hans stolte øyne. For han sier: Ved MIN hånd kraft har jeg gjort det og ved MIN visdom ...» Egoet til tyskerne vil føre dem til deres egen ødeleggelse. Er det ikke forbløffende hvordan mennesker alltid ønsker å ta kreditt for det som Gud har gjort?

I Nahum 3:18-19, sier Gud: «Dine høvdinger faller i søvn, Assurs konge! Dine stormenn har lagt seg til ro. Ditt folk er spredt på fjellene, og det er ingen som samler dem. Det er ingen lindring for din skade, ulegelig er ditt sår. Alle som hører tienden [nyhetene] om deg, skal klappe i hendene over deg. For hvem har ikke lidd under din endeløse ondskap?» Historien viser at verden stadig har lidd under tyskernes ondskap.

Daniel 8:25 gir oss det endelige utfallet av dyremakta, på tida for den herlige tilbakekomsten til Kristus: «Ja, mot fyrstenes fyrste skal han [dyremakta] sette seg opp, men uten menneskehånd skal han bli knust.» Jesus Kristus kommer til å knuse dem uten fysiske hender—*overnaturlig* inngripen av Gud!

Denne arrogante dyremakta kommer til å kjempe mot Jesus Kristus og vil bli KNUST og UTSLETTET! Den gode nyheten er at Jesus Kristus er omtrent klar til å vende tilbake til denne Jorda i *all makt og herlighet*! Han kommer til å

knuse den europeiske sammenslutninga som reiser seg foran øynene på oss med stor styrke.

Ja, vi kan være takknemlige for at det er gode nyheter. Når den forherligede Jesus Kristus kommer tilbake: «Disse [dyrets allierte] skal føre krig mot Lammet. Men LAMMET SKAL SEIRE OVER DEM, fordi han er herrers herre og kongers konge ...» (Åpenbaringen 17:14). Til slutt vil Gud gjenopprette fred for menneskeheten (Sakarias 10:6, 10-11).

Gud kommer til å bringe Tyskland og Det hellige Romerriket ned etter at denne gamle krigsmaskinen har brakt verden ned. Men så reiser Gud alt sammen opp igjen—på Sin måte—med Sin regjering, Sin lov og Sin rettferdighet. Tyskerne er et eksepsjonelt begavet folk som kommer til å bli et veldig stort folk i Morgendagens Verden. Gud må bare kanalisere det talentet i den riktige retningen. Da vil de tjene Gud med den samme tjenesteiveren som de uvitende har tjent Satan med i alle disse åra. *Alt* vil være til Gud Fars ære.

Hva kan vi gjøre?

Det er klart at Satan vil benytte fordelene av alt hatet som ulmer i Europa, mot De forente stater og England. Han vil hisse opp alt det hatet til et atom-ragnarokk—en flammende *ild* som vi knapt kan forestille oss. Vi trenger å være forberedt på det.

I Sefanja 2:1-3 sier det: «Kom sammen, kom sammen du folk som ikke kjenner skam [Guds trofaste folk]! Gjør det, *før* Herrens råd føder—som agner farer dagen fram—*før* Herrens brennende vrede kommer over dere, *før* Herrens vredes dag kommer over dere! SØK HERREN, alle dere saktmodige i landet, som holder hans lov! *Søk rettferdighet, søk saktmodighet!* Kanskje dere blir SKJULT PÅ HERRENS VREDES DAG.» Gud sier at hvis Hans folk er *lojale* overfor det de har lært av Ham, kan de bli SKJULT fra redselen som *snart* kommer over denne Jorda!

Hva er nøkkelen til å bli beskyttet? Vi må søke Gud *før* Trengselen kommer. Det er oppskriften på å unnsnippe. SØK GUD NÅ! «Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær! Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og OMVENDE SEG TIL HERREN, så skal han forbarme seg over ham, og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt» (Jesaja 55:6-7).

Tysklands og Det hellige Romerrikets historie åpenbarer hva disse begivenhetene i Europa i dag fører til. Men enda viktigere, Guds profetier gir oss en forhåndsversikt over hva som er i ferd med å skje i Europa—og hvordan det vil berøre hele verden. Hva kan du gjøre før det er for sent? Søk Gud mens Han fortsatt kan bli funnet.

POSTADRESSER VERDEN OVER

DE FORENTE STATER

P.O. Box 3700
Edmond, OK 73083

CANADA

P.O. Box 400
Campbellville, ON L0P 1B0

CARIBBEAN

P.O. Box 2237
Chaguanas, Trinidad, W.I.

ENGLAND, EUROPA, MIDT-ØSTEN, INDIA OG SRI LANKA

P.O. Box 900
Northampton NN5 9AL, United Kingdom

AFRIKA

P.O. Box 2969
Durbanville 7551, South Africa

AUSTRALIA OG STILLEHAVSØYENE

P.O. Box 375
Narellan N.S.W. 2567, Australia

NEW ZEALAND

P.O. Box 6088
Glenview, Hamilton 3246

FILIPPINENE

P.O. Box 52143
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

LATIN-AMERIKA

Attn: Spanish Department
P.O. Box 3700
Edmond, OK 73083 United States

Andre måter å kontakte oss på

Besøk oss online: www.pcog.org

Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis: 1-800-772-8577